EL POBLE CATALÀ

5 Cts. | PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA: CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES . 4 pessetes trimestre; PAISOS D'UNIÓ POSTAL. . . . . 9 pessetes trimestre

ANY V — Barcelona, divendres 12 de juny de 1908 — NÚM. 845

REDACCIO Y ADMINISTRACIO: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.—TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ y a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA: CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES. 5'00 pessetes trimestre; BARCELONA. . . . . 1'50 pessetes cada mes | Cts. 5

ALELLA VINÍCOLA GARANTISA LEGALMENT LA AUTENTICITAT.— Unic representant: F. Casas Termes, Traspalau, 2, 3.er, 2.a

DR. FERRANDO dels Hospitals de Paris y Berlin. ORELLES, NAS Y GOLA. —Diputació, 273, 1.er (prop P. Gracia). Consulta de 2 a 5.

Carme, 10, p.al Saldos (Casa Esqué)

Gran oportunitat pera comprar a meitat de preu, Guants, Mitenes, Cintes, Tuls, Gasses, Nipis, Vanos, Cinturons, Llensols, Tovalloles y genres de punt:

Guants fil, calats, ab brotxe	a pessetes 0'75 el parell
Mitenes seda torsal	» 0'75 el parell
Mitjons fil escocia, calats, pera senyor	» 0'95 el parell
Mitges cotó sòla y taló doble	» 0'80 el parell
Toreres fil escocia	» 1'95 una
Cinturons goma ab civella alta moda	» 1'50 un
Refaixos moaré classe bona	» 3 un
Tulls malla brodada pera bruses	» 1'20 metre

DR. C. COSTA Especialista en malalties de la *gola, nas y orelles.* Consulta de 2 a 5 y dies de festa de 11 a 12. — Corts (Granvía, 636, primer (prop del Passeig de Gracia).

1908 AÑO XXX 1908

ANUARIO DEL COMERCIO

DE LA INDUSTRIA DE LA MAGISTRATURA Y DE LA ADMINISTRACIÓN

DE ESPAÑA

CUBA PUERTO RICO FILIPINAS ESTADOS HISPANOAMERICANOS Y PORTUGAL

(BAILLY-BAILLIERE)

REGALA

á los suscriptores de Barcelona, un magnífico Plano-Guía de Barcelona, tamaño 94 × 78, con los distritos en colores, estampado en magnífico papel tela.

CONTIENE

DATOS: Estadísticos.—Geográficos.—Históricos.—Descriptivos.—Monumentos.—Vías de comunicaciones, telegráficas, telefónicas, postales.—Producción agrícola, industrial, minera, etc.—Comerciantes.—Industriales.—Principales contribuyentes.—Magistratura.—Administraciones del Estado, provinciales, municipales y eclesiásticas.—Ferias.—Fiesta mayor.—Aranceles, etc., etc.—En fin, cuantos *datos* pueden ser *útiles* al comerciante, industrial, oficinas del Estado, sociedades de todas clases, á las personas de carrera, civiles, militares, liberales ó eclesiásticas.

ESPAÑA

Parte oficial: La Familia Real. Ministerios. Cuerpo diplomático. Consejo de Estado. Senado. Congreso. Academias. Universidades. Institutos, etc., etc.

Indicador de los habitantes de Madrid, Barcelona y Valencia, por apellidos, profesiones, comercio é industrias y calles.

España entera por provincias, partidos judiciales, ciudades, villas, aldeas y lugares, incluyendo en cada uno su descripción geográfica, histórica y estadística, con indicación de las carterías, estaciones de ferrocarriles, telégrafos, teléfonos, ferias, establecimientos de baños, círculos, etc. La parte oficial de todos los pueblos. Las *profesiones, comercio é industrias* de todos los pueblos por pequeños que sean, con los nombres y apellidos de quienes las ejercen. Los Aranceles de Aduanas de la Península, ordenados y coleccionados con suma precisión, especialmente para esta publicación.

PORTUGAL

Descripción detalladísima de este Reino y sus Colonias, en igual forma que el anterior.

AMÉRICA

Cuba: Información completa de esta República, con sus administraciones, comercio é industrias, escritos en español é inglés.

Indicador de los habitantes de la Habana por sus tres órdenes de apellidos, profesiones y calles. Nombres, apellidos y profesiones de los habitantes de todos los pueblos de la Isla.

Puerto Rico: Descripción completa de la Isla, en igual forma que la anterior.

ESTADOS HISPANOAMERICANOS

1.o *América Central:* Costa Rica, Guatemala, Honduras, Nicaragua, El Salvador y República Dominicana.

2.o *América del Norte:* México.

3.o *América del Sur:* Bolivia, Colombia, Chile, Ecuador, Panamá, Paraguay, Perú, República Argentina, Uruguay, Venezuela y Curaçao.

De estos países, á más de los nombres, apellidos y domicilios de todas las personas que ejercen una profesión, industria ó comercio en cualquier pueblo, por insignificante que sea, se dan amplias referencias.

FILIPINAS

Completa descripción de estas Islas, con su administración, comercio é industria, en español é inglés.

PRECIO 25 PTAS — Dos volúmenes en tamaño. De venta: BAILLY BAILLIERE E HIJOS, Carretas, 10, Madrid, y en las principales librerías del mundo.

MOSAICHS E F ESCOFET & C Ronda Sant Pere 8

ROBUSTINA DURAN Y ESPAÑA — **EFICACIA IMMEDIATA** en Anemia, Neurastenia, Depressions nerviosas, Clorosi, Debilitat, Atonía gástrica, Escrofulisme.— Dipósits: Farmacies de Genové, Rambla Centre, davant del Liceu, y de Durán y España, Valencia, núm. 278; dreta Ensanxe, al peu del Passeig de Gracia.

Material Fotográfic — MARCA REGISTRADA — **RIBA, S. en C.**

PLAQUES AUTOCROMES 45 per 107

La FOTOGRAFIA dels COLORS són una realitat magnífica ab el

VERASCOPO RICHARD MODEL 1908

TOTS ELS MODELS ANTERIORS PODEN arreglarse pera poder empleiar les plaques **AUTOCROMES**

Plassa Catalunya, 20 • Barcelona

El Sol - Boquería, 33 y 35, y Cegos, 2

Mercería y genres de punt

Guants fil senyora	desde	1'00 ptes.
Mitenes » »	»	0'75 »
Vestits brodats	»	15'00 »

SE LIQUIDEN TOTS ELS ADORNOS AB 50 PER 100 DE REBAIXA

Moya. - Corts, 642 Especialitat en objectes pera bodes y bateigs.

CATALANA GENERAL DE CRÉDIT

FUNDADA L'ANY 1856

AGENCIA ENSANXE, Plassa de Catalunya, carrer de Fontanella. — CENTRAL, Dormitori de Sant Francesc, 2. — AGENCIA DE GRACIA, Carrer Major, 135.

BANCA-BORSA (España y Extranger). CAMBI DE MONEDES. CUPONS. COFFRES-FORTS. OBRES PÚBLIQUES

DE NOSTRA COLABORACIÓ

Encara és hora

En Maura ha estat desacertat al contestar al discurs que dimecres pronuncià en Salvatella reclamant la derogació de la llei de jurisdiccions. Així ho han regonegut molts; així ho ha regonegut un dels solidaris més sospitosos de maurisme.

En Maura, el defensor enèrgic dels drets civils y dels principis d'orde; en Maura, que tants cops se ha vantat de la seva independencia en aquestes qüestions y ha dit que abans dimitiria que acceptar certes intrusions y sotmetres a determinades pressions; en Maura, enemic personal d'una llei que, segons ell diu, repugna a son sentit polític; en Maura, que tan resolt ha estat sempre combatent, en nom de la llibertat, falses representacions democràtiques y falsos estats d'opinió, com, per exemple, els que's vinculaven en el republicanisme lerrouxià; en Maura, avui, al trobarse davant d'una opinió veritat, d'una democracia certa com la Solidaritat Catalana, s'ha hagut de desmentir a sí mateix. No poguent tirar avant altres lleis rigoristes que supleixin la de jurisdiccions, el gran definidor, el gran polític, el gran governant no ha tingut prou valor cívic pera restablir la normalitat civil, no ha trobat el moment oportú de la derogació de dita llei, o no ha tingut el valor de trobarlo.

Y, no obstant, poques vegades un home d'Estat com en Maura, un polític de caràcter y de conviccions, ha disposat de un moment més hermós que l'actual pera acreditar ses energies, sa probitat y sa clarividencia. Dificilment pot presentàrsenhi cap més. Y el triomfar gallardament del moment actual, dominant totes les dificultats, fentse respectar dels rebecs, fóra la pedra de toc pera acreditar sa habilitat.

Ell s'estima més recorrer a altres habilitats petites; s'estima més donar temps al temps, fernos passar ab raons, anar desenrotllant sa política d'oportunisme, aqueixa política que solament pot plaure en Estats ont el sentit de justicia s'és perdut, ont la conveniencia tolera l'engany; aqueixa política que humilia a tothom, fins als qui més vol honorar, y per la qual, essent la contemporisació cosa depriment, permet que tot sien contemporisacions; aqueixa política que permet a un govern regoneixer l'injusticia d'una llei tot mantenintla en vigor... Si després d'això, havent posat tan de manifest la propria debilitat, un govern no dimiteix, y el toleren els qui en reben les concessions, y fan lo mateix els qui en sofreixen els agravis, confessem que nostra condició és ben trista, y que tot y tenint el Govern den Maura moltes més orientacions, molts més projectes renovadors que'ls governs lliberals, adoleix de la mateixa ignorancia y de les mateixes perplexitats quan se tracta de solucionar un moment polític trascendental.

Segons quína fós l'actitut que d'ara en avant tornés a empendre la Solidaritat, en Maura, que regoneix la llegitimitat de la missió d'aquesta y de les seves actuals reclamacions, y que al votarse la llei de jurisdiccions ja va preveure'ls conflictes que esdevindrien de sa promulgació, se'ns haurà de declarar obertament amic o enemic. Y ell voldria evitarho això. El gran home, el gran polític, no és prou serè ni prou coratjós pera defensar sos principis tot y fent respectarlos, y, ja que no sab ésser oracle, voldria ésser esfinx.

O ell destrueix la Solidaritat, o la Solidaritat pot darli que sentir si's redressa. Ja és hora de respirar amplament, anc que sigui ab els esbufecs de la lluita. La Solidaritat, segons declaració del propri Salvatella, ha sigut pacient, ha demorat tant com ha pogut ses inevitables reclamacions, s'ha volgut convencer de que'ls records negres ja no entelaven la clara percepció, de que'ls ànims s'havien calmat, de que la conciencia pública pacificada era la millor garantia de l'orde y del respecte a tot lo respectable; y, per fi, encara que tard, la Solidaritat reclama lo que se li dèu, y, en nom de la normalitat grata a tots, demana que s'anuli una llei que tots sabem que és tranzitoria y que no pot subsistir.

Y, abans de demanarho, ha consentit en passar per tots els perills, fins el del descrèdit popular; ha permès que la desmoralisació y la corrupció amenassessin invadir ses files, y que sos elements oportunistes secundessin la política de sos enemics naturals. Y moments hi ha hagut en que hem arribat a sospitar si tenien raó els esperits retrets que sols creien en l'eficacia de la Solidaritat en grans actes impulsius com el del 20 de maig, y la consideraven incapàs de mantenirse en coesió pera una llarga acció política reivindicadora. Contra aquest parer hi havia, és cert, el dels reformadors de la política catalana, que tan senyalades victories porten guanyades als comicis y que pretenen haver rejovenit l'esperit cívic y la causa de Catalunya. Mes aqueix civisme ja's comensava a corcar, y ab ell la Solidaritat, que s'hauria desfet a trossos rosegada per ambicions, per despits, per alianses de varis de sos components en perjudici dels restants, per totes aqueixes inquietuts y lluites de l'amor propri que fan oblidar el fi pels medis, el profit mediat y real per l'immediat y dubtós, les afeccions y els ideals perennes per les momentanies fal·leres... Y així els esperits més plens d'iniciatives, els que havien lograt que la política catalana semblés forta y jova enfront de la caduca política de l'Estat, devenien també caducs y semblaven somarse a l'enemic. La Solidaritat moria...

Avui la Solidaritat torna a ocupar el lloc que li pertany. Si s'hi sab mantenir, si sos elements prescindeixen, en aquesta campanya, de tot compromís y de tota conveniencia de partit; si fan que's concentrin en llur acció resolta totes les mirades del poble que'ls elegí; si no'l deixen distreures ab els enlluernaments de viatges y visites cortisanes, y d'altres oportunismes polítics que sols deurien ocuparlos quan tinguessin ventilada favorablement la qüestió que'ls portà a les Corts; si això fan, si mantenen dignament la lluita enfront de les negatives o dels subterfugis de governants tiànics, porucs y decrèpits, la Solidaritat y el Nacionalisme de nostra terra faran, dintre la política de l'Estat, veritable obra de joventut. Y encara n'és hora.

LLUIS VIA

TOT PASSANT

En ple absurde

— Nosaltres no volem discutir; nosaltres no venim a discutir; nosaltres venim no més a dir si o no.—Semblant declaració, sortida de llavis d'un vocal associat en la sessió passada, revela quina és la mentalitat, quin era l'estat d'esperit de la majoria de vocals, d'aquell remat que acudí al consistori ab la consigna de reventar el Pressupost de Cultura.

Aquelles paraules equivalien a dir: — Nosaltres no volem saber res de lo que's sotmet a la nostra decisió; a nosaltres no'ns interessa poc ni molt la bondat ni la trascendencia de lo que hem de votar: a nosaltres únicament ens interessa saber el sentit en que volen que votem aquells que, de bon grat o per forsa, aquí'ns envien: més ben dit, a nosaltres l'únic que'ns interessa és conservar la parroquia, o que'ns donguin l'empleu que desitgem, o que no'ns tregum de la botiga ont tenim acarrerat el negoci, coses que estem respectivament menassats de perdre, si no votèm com manen aquells que'ns han fet venir a la sessió; y com el sentit en que hem de votar ja'ns el diràn a mida que vagin fentse les votacions, és inútil que perdem el temps discutint, és inutil que sens amoini, que sens obligui a sopar tart, pera fernos escoltar paraules vanes, paraules que en res modificaràn el nostre decidit propòsit de complir la consigna que sens dongui, de votar allò que sens mani.

Oh, vergonya! L'avenir de la Ciutat, la reconstitució esperitual de la Ciutat, entregada a mans que posposen els suprems interessos ciutadans als propris interessos! Les escoles catalanes, la nostra biblioteca nacional, els nostres museus, tot això que ha de fer culta y gloriosa la Ciutat nostra, queda subordinat al perill de perdre la parroquia, de veures desauciat de la botiga. Voleu miseria més gran, voleu abdicació més roina, dels que la sort ha enlairat inderogadament a una suprema magistratura ciutadana, àrbitre dels nostres destins?

L'espectacle actual, encara que no hi hagués l'experiencia d'altres espectacles de la mateixa mena, faria'l procés d'aquesta absurda institució dels vocals associats. Qui sòn aquests senyors? Qué representen aquests senyors? Entre les dotzenes de centenars de contribuients barcelonins, l'atzar d'un sorteig els ha designat pera que decidissin de la sort de Barcelona. Heus aquí tota la llur significació, tota la llur representació. Són fills de l'atzar y no representen res més que llur propria persona.

De manera, que'l nostre avenir, l'avenir de la nostra Ciutat, d'una ciutat de més de mitg milió d'ànimes, d'una ciutat que està destinada a ésser un centre de civilisació, de la nostra catalana civilisació, depen d'uns senyors que poden ésser tot lo que volgueu, desde pous de sabiesa fins a models d'imbecilitat, desde encarnació de totes les virtuts a resum de tots els vicis, de totes les males passions, de totes les concupiscencies, ja que és l'eventualitat d'un sorteig qui'ls designa.

L'absurde antissocial, antijuridic, de semblant institució no pot ésser més evident. Els destins dels pobles no poden estar subjectes a l'atzar: és la voluntat del poble qui té d'encaminarlos. Y els fills de l'atzar, els que deuen la llur investidura a l'atzar d'un sorteig, no tenen cap dret a intervenir en lo que ha d'ésser obra dels representants que'l poble elegeixi conscientment, lliurement, pera que regeixin la colectivitat y administrin els seus interessos.

J. POUS Y PAGÈS

Carta de Madrid

La presencia dels nombrosos diputats solidaris arribats a Madrid aquest matí y l'imminencia de l'interpelació den Salvatella, han animat extraordinariament l'aspecte de la Cambra popular. A les tres de la tarda'l passadís central, el «buffet» y el saló de conferencies estaven molt concorreguts de pares de la patria, essent curiós comprovar que dels lliberals no ne hi faltava casi cap, mentres que'ls conservadors no eran tan puntuals. Totes les grosses miloques de la política madrilenya anaven fent cap. En Moret, en Canalejas, en Melquiades Alvarez, són rodejats per grupus d'amics. Don Melquiades, ab la seva cara vermella y granellosa y el seu barret de copa alta y el seu etern «smoking», brasseja ab energia, potser recordantse de la seva intervenció en el debat d'ara fá dos anys y mitg sobre la llei de jurisdiccions, intervenció que li valgué un dels més llegítims triomfs de la seva vida parlamentaria.

A l'entrar els diputats solidaris se produeix un gran moviment d'espectació, y els nostres amics no poden casi donar l'abast als saluts y encaixades. En Suñol és agasatjat per tothom, y aviat en Melquiades Alvarez, que és un dels seus més entusiastes admiradors, el pren pel seu compte y se l'endú corredor avall, ab el bras carinyosament posat sobre l'espatlla del diputat nacionalista-republicá.

A un quart de quatre passa en Maura, ab la cartera sota'l bras. Cinc minuts després els timbres repiquen y els diputats entren a la sala de sessions. Els bancs de les oposicions s'omplen; els de la majoria no tant.

En mitg d'un atent sílenci en Salvatella comensa a parlar, serenament. No intento extractar el seu discurs perque ja l'haura avensat el telefon; en certs moments hi ha hagut calor a la Cambra y els solidaris han aplaudit les paraules den Salvatella, qui ha tingut atacs certers, sobretot a l'apostrofar als diputats de terres no catalanes ont la llei s'ha aplicat seriament que no s'ajunten a la protesta y a la demanda de derogació.

La contesta den Maura ha estat, com ho deia després en Cambó, de lo més desacertat que mai s'hagi vist. Els seus amics incondicional la calificaven d'hábil; jo no se veure enlloc la habilitat del president. Ha volgut alardejar de que cap coacció extranya impedia la derogació de la llei, peró ningú se l'ha cregut, ni'ls seus mateixos correligionaris, puig és el secret del nunci lo del veto posat pels militars. Una torpesa greu ha comés en Maura, y fou el dir que si la llei de jurisdiccions se derogava ara tornarien altra vegada els 25 de novembre. Això ha fet un efecte pessim, puig equival a declarar que hi ha entitat que no vol respectar la llei comú, y això no és gaire honrós pera un Estat ni pera un govern constitucional. En Maura, tot volent negar la coacció de certs elements, ha vingut a confessarla. S'atrapa més aviat un mentider que un coix.

Malgrat els aplaudiments de la «claque» ministerial, és evident que en Maura ha pifiat. Tan cert és això que ell mateix ho ha regonegut implicitament; un amic seu li ha dit:

«—Parece que los solidarios han quedado disgustadísimos de su discurso.»

«—Que esperen los solidarios»—ha contestat en Maura, com volent significar que en el curs del debat se mostrará una mica més benévol, amable y conciliador que en el discurs d'avui.

Després de parlar en Maura, els diputats han sortit del saló, fent vivíssims comentaris. Alguns lliberals se mostraven decepcionats perque creien que no hi haurá «hule». Els nostres diputats estaven disgustats de debó, censurant enérgicament al president del Consell; al preguntárselshi qué pensaven fer, se mostraren preocupats, puig per tot arreu hi ha cent llegues de mal camí.

No m'equivocava pas ahir a l'insinuar que'ls elements de la dreta són absolutament contraris a l'adopció d'actituts enérgiques. Com sigui que pels passadissos algún solidari—crec que'n Pí y Arsuaga—deia que no s'havien de presentar proposicions «ni ocho cuartos», sinó que procedía la retirada del Parlament si en Maura persistia en la seva negativa, un significat dretista li contestá que totes les catorze vegades que alguna minoria del Parlament espanyol s'ha retirat, ha degut tornar a la Cambra, sense haver lograt cap satisfacció ni cap ventatja.

Es segur que demá aumentará la animació del debat.

JOAN RIVERA

10 juny 1908

SPORTULA

Sinceritat

Jo sento una viva simpatía pel senyor Bastardas. El seu càrrec d'avui, tan directament popular, tan significatiu de protesta contra l'investidura d'un altre arcalde no elegit per Barcelona, l'ungeix de la sola autoritat davant la qual jo de bona gana m'inclino.—Dic això perquè com s'ha parlat de la seva actitut en els dos primers dies de la reial visita, ara que aquesta es finida, me permetreu dirhi també quatre paraules.

Com estic segur de que en l'actitut del senyor arcalde no hi haurà hagut ni la més ínfima humiliació, y com penso, ben al contrari, que no sense certa violencia aquest bon ciutadà se serà decidit al seu acte, declaro que sento una mena d'admiració per aquest gest. Perque, permeteume tal sinceritat: jo no hauría estat capàs de ferlo.

Ja vos sento: jacobinisme, intolerancia, direu; no, no: *Incapacitat.* Jo n'hauría estat *incapàs.* ¿Per què? Per temperament. Perquè *sento* que la persona y el pensament, y el sentiment, y el voler, y l'ánima sencera han d'oferirse en apostolat y exemple y sacrifici continus. Perquè veig la vida com a lluita y com a milicia, y com a propaganda. Perquè l'home y el ciutadà y el magistrat de ciutadanía son pera mí una meteixa cosa, y no he lograt encara concebre el sentit d'aquestes frases tan corrents, tan usuals: jo, com a *home*, penso així, obraría així; però com a *metge*, o com a *jurat*, o com a *professor*. o com a *pare*, o com a... *viatjant de comers*, obraría d'aquesta altra manera.—La distinció entre'l càrrec y la persona és precisament la jurisdicció, l'excepció, el fur, el privilegi, una de les mil coses qui obstrueixen la ciutadanisació completa dels individus y la fusió definitiva d'home y ciutat, de privat y públic. Les idees no són res si no's mostren al gran vent de la plassa, en les grans ocasions. La cortesía es precisament (no *ben entesa)* la sinceritat franca, *escandalosament noble*, de les opinions. Un record, pera acabar, a manera d'anècdota o *mot de la fin:* quan el Czar y la Czarina visitaren París, casi tots els funcionaris francesos qui'ls reberen a l'estació besaren la mà a l'emperatriu.—Crec (dit sía de pas) que jo, per la seva condició de dòna, hauría caigut també en l'amable claudicació d'aquest besamans... Però aquell ciutadà Henri Brisson, president de la Cambra, rígid en la seva proverbial austeritat republicana, refusà l'acatament.—Era una dòna! —li feu notar un company.—*Mon cher ami,*—respongué en Brisson, un bon republicà no ha de mirar aquestes coses!

Es veritat, però, que la contestació no està malament del tot pera donar motiu a les belles ironíes parisenques..

FOSFOR

Notes y comentaris

LA PARAULA DEN MAURA

La paraula és una molt fugitiva cosa. Potser per lo breu y fonedissa—¡oh, Maragall!—no l'estimen més que'ls poetes y els idealistes de la sinceritat, y así esdevé pera'ls homes superiors una musicalitat emocional o bé un compromís a complir per la sola virtualitat del verbl enunciador d'un íntim estat espiritual. «Paraula de rei», deien els antics; «paraula d'honor», «paraula meva», diem encara, en plena edat d'escriptures y notaris.

Perquè la paraula donada adquireix categoria de llei que voluntariament ens imposem, y complintla ens acatem a nosaltres mateixos, convertintnos en aristòcrates, és a dir, en homes forts que no tenen necessitat d'extranyes imposicions. En Maragall, al fer l'elogi de la paraula, no va cantar la forsa civil de la paraula, encantat ab la seva potencia evocativa y estètica. Y la paraula que's dona y es realisa, entranya una fórmula extraordinaria de valoració individual.

Y en Maura nega la seva paraula, negantse a sí mateix. En Maura se sent covart, o bé no posa les seves paraules a compàs de la seva conciencia, faltant a les taules de la llei cristiana. Perquè aquell que rebutja lo que'ls seus llavis digueren, lo primer que fa és falsejar la veritat, y després demostrar que hi ha queloom a temer. Qui's desmenteix, té por. ¿A què? A lo que estant per damunt d'ell, pot ferli perdre en prestigi o en interessos, y això testimonia una inferioritat, com ho ha testimoniat en ple Parlament el senyor Maura negant que hagués fet promesa de derogar la llei de jurisdiccions.

La conservació del poder està, pera'l senyor Maura, per damunt de la seva paraula y de les seves conviccions. El prestigi el subordina als interessos.

Quan se vol aparentar grandeses, se ha d'ésser gran en tot, y ja sab el senyor Maura que'ls vells monarques posaven a l'alsaria de la seva corona la seva paraula. Però's veu que ell no enten gaire d'aquests senyorius. Y això serà de bon polític, però no fa cavaller, y molt menys en terra de «hidalgos», en la terra d'aquell gran rei don Pere de Castella, el qual, segons la llegenda, matà al seu germà don Fadrique pera compliment d'una paraula.

A don Pere de Castella l'historia li diu el Crudel, però també'l Justicier. En la futura historia de Catalunya, don Antoni Maura y Montaner portarà un adjectiu d'una categoria gens honorable. En Cánovas, com nosaltres, el guaitaria ab menyspreu, per sota d'aquelles ulleres famoses que sabien mirar davant per davant a les levites civils y a les guerreres militars.

A L'ÚLTIM!..

Ahir a la nit el diari regionalista se dignà dedicar 63 línies al debat de la llei de jurisdiccions. El «Glosari» den Xenius era més llarc. Ja no corrien infants per Barcelona, ni'l senyor Güell y Bacigalupi donava concerts...

Es un articlet molt ben embastat, molt discretet. Indubtablement s'ha escrit per un bon pare de familia que està en l'intringulis y no's vol comprometre. No diu res del debat, de les paraules den Maura, ni evoca amargs y encesos records. Té l'apacibilitat d'una matinada de maig.

Y un pensa en els punys closos y en l'irrupció de barbres famosa. ¡Oh, lleó den Daudet, pobre lleó imaginat terrible en els arenys del Sahara, y que a la fi no serveixes més que pera pidolar, lamentable, quina gran representació tens en la vida! Tartarín, estimat Tartarín, també pots venir a Catalunya a cassar lleons pidolaires.

PETITS COMENTARIS

Tres cóses cal recullir dels amfibològics discursos den Maura, responent a la vigorosa interpelació den Salvatella: la declaració de que no li és possible tornar a l'estat de coses—llegeixis l'estat de dret—anterior al 25 de novembre; l'apologia, o al menys la justificació, dels fets de aquella nit trista; y l'afirmació de que'l retorn an el susdit estat de dret, produiria infaliblement una nova edició d'aquells fets vergonyosos.

Relacioneu la primera y l'última d'aquestes manifestacions y dieu si no'n resulta clara y palpable la confessió de que existeix una forsa, un poder superior a la voluntat de la més alta representació del poder civil, que no vol que la llei de jurisdiccions sigui derogada.

Després de semblant confessió, queda completament desvanescuda aquella llegenda que feia den Maura una voluntat refractaria a tota mena d'imposicions, vinguessin d'ont vinguessin, y el president del Consell de ministres sens redueix a la talla d'un Moret qualsevulga, sempre disposat a totes les abdicacions necessaries pera conservar el poder, sempre a punt de sancionar les violacions al dret que li siguin imposades per qui tingui la forsa, mal que no'n tingui raó, de ferho.

En quant a la segona d'aquelles manifestacions, constitueix un veritable insult als tribunals de justicia. Perquè en Maura ha tractat de justificar els fets del 25 de novembre, suposant que existía una completa impunitat pera certs delictes. Y això, si fos cert, suposaria en els tribunals de justicia un incompliment de llur dever primordial, que és el d'aplicar als delictes les penes que'ls codis senyalen, penes perfectament definides pera aquells delictes a que en Maura es refereix.

Lo que hi ha, lo que no ha dit en Maura, perquè això hauria sigut explícita declaració de la seva impotencia, és que's vol que siguin considerats com de-

Joies y rellotges. Gran assortit. Objectes propris pera regals — **LA MEJICANA** — Gran novetat en rellotges pulsera a 12 pessetes. — Se garantisen les vendes. Hospital, 87, cantonada Sant Agustí

lictes actes y paraules que no tenen categoría de tals en cap nació verament civilisada. Aquesta pretensió contra dret y justicia és lo que feu aprovar la llei de jurisdiccions, y això és lo que ara en Maura s'ha deixat imposar, convertintse en un Moret qualsevulga, en un autòmata sense voluntat, que's mou d'aquesta o de l'altra manera, segons el fil que li estiren.

La visita dels Infants

Los fantasios de "La Epoca,,

El diari maurista té a Barcelona un corresponsal que veu visions. Ab motiu del viatge de les Alteses a Catalunya, envia al seu periódic una informació cortisana extensíssima, la qual fa contrast ab la pobra informació cuotidiana que serveix en temps normals. El susdit corresponsal descobreix per tot arreu entussiasme delirant, ovacions frenétiques y apoteosis de castell de focs. A travers dels vidres de multiplicar de «La Epoca», la ciutat de Barcelona apareix aquests dies de juny com moguda per una bogeria d'alegria. Y pensar que nosaltres ab prou feines ens hem enterat de que siguin aquí les persones serenissimes—pel tractament—de l'infant, l'infanta y l'infantó!

Vegin els nostres amics els paragrafs següents y veurán fins a quin punt arriba el poder imaginatiu dels corresponsals conservadors:

«Al salir siguieron los infantes á pie por los paseos centrales de las ramblas, y en la de las Flores adelantóse una florista, y ofreció un ramo á la Infanta; ejemplo que siguieron otras vendedoras más tímidas, cubriendo de rosas á S. A.

La multitut que presenciaba la lluvia de pétalos entusiasmóse en tales términos, que prorrumpió en delirantes vivas, produciéndose una gran manifestación popular de entusiasmo.

Los augustos viajeros, queriendo sustraerse á los entusiasmos del público, penetraron en el bazar del Siglo.

A la salida se reprodujo la manifestación, que siguió hasta la Rambla de Canaletas, donde Sus Altezas subieron á los coches, siendo vitoreados con frenesí.

. . . . . .

La populosa barriada Las Corts de Sarriá, tributó á la augusta señora un entusiasta recibimiento.

Muchas modestas casas de obreros engalanaron sus balcones con las colchas.

Grupos de obreros, que salían de las fábricas á las doce, para comer, saludaron respetuosamente á los Infantes.

. . . . . .

Al pasar por San Andrés se detuvo el tren unos segundos, y los obreros vitorearon á SS. AA., quienes estrecharon afectuosamente las manos de muchos de aquellos hijos del trabajo, conquistando así una cariñosa ovación.»

Hem de expressar el nostre agraiment al diari maurista, puig sense la seva brillant informació no hauriem pogut tenir nosaltres l'immensa felicitat d'enterarnos dels fets y gestes meravellosos que han succeit aquests dies a la ciutat comtal.

Celebrém l'entussiasme, el diliri y el frenesí.

Ai, sí!

Inauguració del Palau de Justicia

Al saló de Sant Joan, abans de les onze del matí d'ahir, hora anunciada pera comensar la solemnitat d'inauguració del Palau de Justicia, hi havia estacionat regular nombre de curiosos, ademés d'una munió de policies de totes menes: de peu, de cavall y de bicicleta. Els de cavall comensaren ahir a fer servei. També hi havia municipals de peu y cavall y urbans.

L'edifici que s'anava a inaugurar, ostentava part de fora, en els balcons, vistosos domassos rojos. El saló Central ont s'havia de celebrar l'acte, estava adornat expléndidament igual que l'escala y ocupat aquell per nombrosos convidats, entre els quals les dames y senyoretes hi eren en bona proporció.

A les onze en punt, ab una exactitut poques vegades vista en aquests actes oficials, feren sa entrada al sumptuós casal ont d'aquí endavant s'administrará justicia, els Infants donya María Teresa y don Ferrán. Al cap d'avall de la gran escala principal els rebéren y donaren la benvinguda el ministre de Gracia y Justicia, el president de l'Audiencia senyor Muñoz y la sala de Govern.

La comitiva se traslladá seguidament a la sala d'actes, en la qual prengueren seient els infants en lloc d'honor, colocantse als seus costats la dama d'honor senyora marquesa de Comillas y el cardenal Casañas, y darrera, drets, el gran d'Espanya de servei senyor marqués de Marianao, el majordom senyor Churruca y els marquesos de San Felices de Aragón y del Zarco.

Ocuparen altres llocs de preferencia el president de la Diputació, l'arcalde accidental, el bisbe auxiliar senyor Cortés, el capitá general, el governador civil, els regidors y tinents d'arcalde senyors Layret, Nello, Puig y Alfonso, Peris, Plá y Durán, Rogent y Borrell, Badia y Roca; els diputats provincials senyors Lluch, Sostres, Micó y Torres; els senyors Permanyer, Puig y Durán y Verdaguer, pel colegi d'advocats; Claveria y Simarro, pel d'escrivans; Permanyer, Tell y Martí y Beya pel de notaris; Casades, Verdú y Borrell pel de procuradors; Arana, Coll y Pujol y Coronas per l'Universitat; l'Audiencia Territorial y Provincial en ple; els senyors Puig y Cadafalch, baró de Bonet, Peris Mencheta y molts altres.

Alguns no caberen a l'estrada y es colocaren entre'l públic. Entre aquests hi vegerem als senyors Farguell, Rabola, Maristany y algún altre.

Comensá l'acte ab un discurs de don Bonaventura Muñoz. Explicá el president de la nostra Audiencia el procés de la construcció del Palau ab tots els treballs que's degueren realisar pera arribar a la seva terminació. Després agraí a la Diputació y a l'Ajuntament l'apoi generós que havien prestat a la Junta Constructora de l'edifici.

Seguidament feu constar el seu gran amor a Barcelona y a Catalunya, en justa correspondencia, digué, al respecte que aquí's té per la magistratura, respecte que l'oradr prova ab el fet de que mentres s'acusava d'excessiva indulgencia als tribunals barcelonins pera determinats delictes, d'aquí sortien demandes d'aument de sou pera'ls jutjes y magistrats.

Terminá'l senyor Muñoz el seu discurs, remerciant als infants, autoritats y demés l'assistencia a la solemnitat.

A continuació usá de la paraula el president de la Diputació senyor Prat de la Riba.

La Diputació provincial—digué—successora d'aquella gloriosa Generalitat catalana, no podia deixar d'adherirse an aquest solemnial acte d'inaugurar la casa ont se had e dictar la justicia pels catalans. Així com aquella antiga Generalitat havia fet construir la vella Audiencia, la Diputació, encara que ab menys medis y jurisdicció, no podia deixar de contribuir a l'erecció de la nova Audiencia catalana.

Després, dedicá elogis al senyor Muñoz, a la perseverancia y gestions del qual se deu—digué—el que avui poguém inaugurar aquesta construcció, malgrat els obstacles y entrebancs que ha posat a la realisació de l'obra una administració del Estat, exageradament centralisadora.

Elogiá la llei d'administració local, mercés a la qual—digué—tindrán els Ajuntaments y sobre tot les Diputacions més atribucions y medis de vida. Y acabá demanant en un darrer inspirat periode, respecte y veneració pel nostre Dret catalá.

El senyor Bastardas digué seguidament: Dues paraules pera fer constar l'adhessió de l'Ajuntament an aquest acte. De mitg sigle cap aquí, Barcelona ha crescut extraordinariament. Tots els vells edificis públics han estat insuficients pera complir les necessitats a que's destinaven y paulatinament ha degut pensar la nostra ciutat en aixecar noves fábriques pera substituir als vells casals. Això passá ab l'Audiencia y fa 21 anys que's posá la primera pedra d'aquest Palau pera substituirla.

Aquests 21 anys han estat plens d'obstacles y de dificultats, pero ara que ja hem guanyat la batalla, pensem sols en el general vencedor que és el senyor Muñoz.

A continuació feu grans elogis de la magistratura, salvaguarda dels drets dels ciutadans, y agraí al senyor Muñoz les paraules d'afecte que tingué pera Barcelona y Catalunya.

Acabá dient: Al fer entrega d'aquest edifici al ministre de Gracia y Justicia, representant del Govern y encarnació més alta del poder judicial, haig de transmétreli el nostre viu desitg de que aumenti cada dia més el prestigi dels jutjes, magistrats y jurat; la forsa del poder judicial y de la jurisdicció ordinaria. Que puguin una y altra sostreures a les passions de dalt y de baix y que mai l'odi y l'apassionament polític entrin en aquesta casa, sino que s'estrellin davant dels seus murs. Que en aquestes sales que avui honren la joya representació de l'Estat, l'autoritat y la bellesa de tantes dames hi reguin sempre la veritat, la raó y la justicia.

El senyor marqués de Figueroa digué que no venia solament a inaugurar un edifici destinat a Audiencia, sino que venia ademés a tributar un públic homenatge a la justicia, sosteniment etern dels pobles. En nom del Govern s'associá a l'acte.

Retregué'l fet de coincidir aquesta inauguració, ab les festes del Bruc, Manresa y Igualada, recordant la guerra de l'Independencia y les de Mallorca en commemoració del rei en Jaume, gran conqueridor peró més gran aimant de la justicia. Acabá dient que si la casa ont s'havia de fer justicia era diferenta, la justicia sempre fora la mateixa.

Y ab això terminá la solemnitat, poc després de les dotze.

Els infants y autoritats recorregueren seguidament les dependencies del Palau: el despatx de la presidencia, la sala de retrats, la capella, la sala de jurats, les oficines, etz. Després sortí la comitiva del edifici, executant la Banda Municipal que assistí a l'acte la Marxa Reial al passar els infants.

La desfilada fou presenciada per un centenar de persones.

Sessió de l'Ajuntament

A dos quarts de sis tocats, se comensa la sessió de segona convocatoria, corresponent a la present setmana. Presideix el senyor Basatrdas y hi assisteixen escassament una vintena de regidors.

Al públic no hi ha quasi ningú.

El senyor Janer llegeix l'acta que, naturalment, és aprovada.

Despatx oficial

Se llegeix una comunicació dels senyors Durán, Galí, y Esteva, donant compte del seu viatge a Mallorca, ab el «Balear».

El senyor Galí seguidament pronuncia breus paraules, fent ressaltar les atencions de que foren objecte'ls representants del municipi així com també tots els excursionistes, per part dels veins de les terres visitades. En nom dels arcaldes dels paratges visitats saluda a l'Ajuntament de Barcelona.

Demana vots de gracies, pel capitá del «Balear», pel president y demés senyors del Centre Excursionista, etz.

L'arcalde s'hi adhereix y s'aproven els vots de gracies, fentlos extensius als senyors Galí, Durán, Esteva y Fuster a petició del senyor Bastardas.

El senyor Fuster creu que ell no'l mereix per quant no aná a Mallorca delegat pel municipi. Li donen entenent de lo contrari y tothom queda ab vot de gracies.

Mocions

INFORME

El senyor Layret demana que's nomeni una ponencia que envii un informe a la Comissió de Pressupostos del Congrés, posant de manifest els punts de vista de l'Ajuntament sobre'l projecte de llei de utilitats, ja que aquest disminueix alguns ingressos que ara l'Ajuntament cobra.

Així s'acorda.

LERROUXISME EN ACCIÓ

El senyor Zurdo dóna compte del seu viatge a Reus, acompanyant als lerrouxistes que anaren an aquella ciutat a colocar una corona al monument den Prim.

El regidor lerrouxista, afirma tot serio que'l dia 7 del corrent va fer anys de no sabem quin fet important relacionat ab la vida de l'invicte general.

Trasmet a l'Ajuntament el saludo de l'arcalde de Reus, que encara que de R. O. diu és una bella persona.

Algú fá observar, entre'ls regidors, que l'Arcalde de Reus, no ho és de R. O., sinó que sent l'únic regidor monárquic d'aquell Ajuntament sigué elegit per unanimitat pels seus companys de Consistori, tots republicans.

Queda molt bé'l senyor Zurdo, ab els seus companys de Reus.

El senyor Layret riu, tothom riu y el senyor Zurdo s'enfada. El regidor «obrero» diu que té a la butxaca documents que proven lo que diu. No'ls ensenya, naturalment.

El senyor Bastardas agracix el salut de l'arcalde de Reus.

QUEIXA

El mateix senyor Zurdo crida l'atenció sobre les recents desgracies que hi ha hagut a Barcelona per explossió de caldéres.

Promet l'arcalde recomanarho a la Comissió de Foment.

VOTS DE GRACIES

El senyor Nubiola demana vots de gracies pels arcaldes d'Igualada y Bruc que reberen molt amablement als comissionats de Barcelona que assistiren a les festes de l'Independencia.

S'acorda de conformitat.

SANG BLAVA...

El senyor López denuncia que no fá gaire al volguer un guarda urbá pendre'l número d'un cotxe que feu una desgracia, l'amo del mateix, que, segons sembla, té sang blava a les venes, va negarshi en rodó, alegant per tot motiu el de que «no li donava la gana».

Demana' slenyor López que's posi en clar quí és aquest noble (?) y que se'l citi a multes com a qualsevol plebeu.

LLUM, LLUM!

El senyor Pinilla demana que l'Ajuntament s'interessi pera que's venguin mistos llaros als vigilants.

Orde del dia

MÚSICA, PROFESSONS

Un dictamen de governació proposant que l'arcalde pugui cedir la Banda Municipal pera assistir a les professons de Corpus, és impugnat pel senyor Zurdo y defensat pel senyor Puig Alfonso.

El senyor Mundi, tot empipat, diu que la Banda no deu deixarse pera cap acte al qual no assisteixi l'Ajuntament, encare que l'acte sigui benéfic.

El senyor Fuster recorda al senyor Mundi, que ell alguna vegada ha votat lo contrari.

El senyor Galí, defensa la conveniencia de cedir la Banda. Se promou un debat en el que intervenen bon nombre de regidors.

El senyor Pinilla hi presenta una esmena que després retira.

El senyor Layret, demana a la comissió de governació que mantingui'l dictamen pera sapiguer la opinió concreta sobre aquest assumpte, la qual se sabrá recaient votació sobre'l distamen. Avui—diu—la situació d'abans ha cambiat. Jo per la meva part votaré contra'l dictamen, ab tot y que mai he intervingut en aquests assumptes.

Parlá'l senyor Durán, qui diu que no hi ha motiu de retreure la vella tolerancia, que abans hi havia. Fer, diu, lo que demana'l senyor Layret, será una petita vengansa.

Rectifica'l senyor Layret, posant de manifest la campanya que contra l'Ajuntament han fet certs elements, arribant a l'insult y a la calumnia. Creu que, doncs, l'Ajuntament no deu colaborar a les seves festes.

El senyor Plá y Deniel demana al senyor Layret que concreti més ses acusacions. Afirma que'ls tolerants son aquells que cumplint les O. M. assisteixen a les professons. Val la pena—diu—de que digués ben clar la vostra conducta a seguir sobre les qüestions religioses.

Torna á rectificar el senyor Layret, dient que ells son els tolerants, ja que sent majoria no han volgut mai modificar les ordenances.

Respecte a qui ha volgut aludir al parlar d'intolerancia, el senyor Layret citá a les autoritats que publiquen pastorals contra l'Ajuntament.

Se llegeix una esmena del senyor Durán modificant el dictamen de manera que l'arcalde pugui cedir la banda d'acord ab el president de governació y ab el senyor Mundi, inspector d'aquella.

Se vota nominalment el dictamen ab la esmena. Queda aprovat per 16 vots contra 15.

Diuen «sí», els senyors Altayó, Cardellarch, Roca, López, Rubió, Durán, Plá, Rovira, Fuster, Giralt, Peris, Pujoan, Carrach, Nubiola, Rogent y President.—Total, 16.

Diuen «no», els senyors Mundi, Teixidó, Moré, Oliva, Layret, Magriñá, Giménez, Payá, Vilá, Batlle, Nello, Zurdo, Pinilla, Valentí y Badia.—Total, 15.

Alguns republicans han abandonat el saló.

Seguidament alguns regidors expliquen el seu vot.

El senyor Rubió diu que volía explicar un curs de filosofía práctica al bisbe de levita que s'asseu al costat de l'arcalde. (Senyor Layret), peró que no ho fá perque no val la pena, ja que han guanyat (!)

Els enyor Layret diu que esperará ab gust la llissó, ja que ell en una sessió próxima explicará certes coses que sabrán molt greu al senyor Rubió que's diguin en Consistori, (rumors). El senyor Rubió fa algunes sessions—afegeix—que está molt moonvenient y usant unes maneres impropries d'un regidor.

El senyor Magriñá diu que sent no poguer contestar al curs de filosofía práctica, pero que en qüestions d'ortodoxia, sempre creurá més al bisbe que no a l'escolá. (Rialles).

El senyor Giralt diu que ha votat a favor de l'esmena pera seguir la tradició de l'Ajuntament, ja que si'ls de fora'ns ataquen, per descons deradament y creuament que ho fassin, no devém nosaltres—afegeix—respondre de la mateixa manera, y perdre la serenitat.

ALTRES ASSUMPTES

Seguidament s'aproven els altres parers de l'orde del dia, sense que'ls mateixos promoguin cap discussió. Ne queden alguns sobre la taula.

Proposicions

LA REFORMA DE LA LLEI D'UTILITATS

Se llegeix una proposició dels senyors Layret y Pinilla demanant que l'Ajuntament acudeixi a la informació oberta per la comissió de pressupostos del Congrés, ab motiu de la reforma de la llei d'utilitats. S'aprova.

A SARAGOSSA

Una altra demanant 1.500 pessetes pera'ls gastos de la comissió que va a Saragossa. S'aprova ab el vot en contra del senyor Giralt, qui diu que ja's va en masses llocs y això és la funció de mai acabar.

ESPERANTO

S'aprova una altra proposició demanant el Saló de Cent pera una assamblea d'esperantistes que's celebrará'l diumenge dia 14, al matí.

Damunt de la taula

Van llegintse tots els dictamens que hi ha damunt de la taula, aprovantse alguns y quedant la majoria, altra vegada, pendents d'aprovació, més cap d'ells és discutit.

El senyor Giralt y Verdaguer que feu quedar a la sessió passada demunt de la taula un dictamen de governació pera que s'accedeixi a la petició de don Jaume Usoll, auxiliar de l'escola de cecs y sordmuts, de que se'l jubili del cárrec ab les 3 quintes parts del seu anyal de 2,475 pessetes; demaná a la comissió que a tots els dictaments referents a personal, els acompanyi un informe del secretari. El senyor Pinilla s'hi conformá.

No haventhi rés més de que tractar, s'aixeca la sessió a les vuit tocades.

El viatge dels Infants

Concert al palau del senyor Güell

Abans d'ahir a la nit se celebrá a l'espléndit casal del senyor Güell y Bacigalupi situat al carrer del Compte de l'Assalt l'anunciat concert.

El senyor Güell és una persona estimadíssima en la nostra capital, y són nombrosíssimes les seves amistats. Així és que'ls salons del palau se vegeren envaits per la selecta concorrencia, entre la qual destacaven les dames y damiseles de bells rostres y belles «toilettes.»

El mestre don Anton Ribera dirigí el concert, en el qual prengueren part una orquestra de trenta professors y altres tantes veus.

Durant tota la vetlla les suntuoses estanses de la casa estigueren animadíssimes. El concert fou notable, y executantse el següent programa:

Primera part.—«Mascarada», pera orquestra y orga, Rodríguez Alcántara.

«Adagio» del trio en «sol», pera orquestra de corda, Pahissa.

«Tenson», de la triologia lírica «Los Pirineos», arreglat pera quintet de corda, Pedrell.

«Scherzo», pera petita orquestra, Martínez Imbert.

«Ave verum», pera quatre veus míxtes, instruments de corda y orga, Más y Serracant.

Segona part.—«Cuarteto», pera instruments de corda, op. XI, Morera.

«Santa Isabel de Hongria», poema sinfónic ab chors, orquestra y orga, Garcia Robles.

De la primera part fou celebrat y aplaudit el «Adagio» del trio en «sol», del jove y brillant compositor catalá en Jaume Pahissa, pessa de hermosa factura y de felis inspiració. El «Ave verum», del mestre catalá Más y Serracant, va produir molt efecte, alabantlo tothom.

L'intermitg doná lloc a la joia de la conversa entre dames y cavallers; assistiren a la festa els Infants, en honor dels quals el concert se celebrava. La familia del senyor Güell cumplimentá als convidats ab amabilitat exquisida.

De la segona part foren aplaudits especialment el «Quartet» del mestre Enric Morera y el poema sinfónic del mestre Garcia Robles.

Després s'obsequiá ab un «lunch» a la concorrencia.

La grata festa acabá a quarts de tres de la matinada, sortint els convidats altament satisfets.

A la Casa de Lactancia

Malgrat que donya Maria Teresa y don Ferrán varen retirarse molt tard, les 3 de la nit anterior, per haver assistit al concert donat en el Palau de don Eussebi Güell, ahir se llevaren dematinet, anant a oir missa a l'iglesia de Santa Maria del Mar.

Cap allí les 10, se dirigiren a visitar la casa de Lactancia Municipal, situada en el carrer de Valldoncella. La gent que per aquells encontors els hi esperava era nombrosa, y com que aquells carrers son molt estrets, no's permeté que's posessin a les aceres més que a les mares quals fills reben l'aliment en aquell benéfic establiment municipal.

Els infants y els seus acompanyants—que eren els mateixos senyors y senyores de sempre—foren rebuts pels regidors senyors Puig y Alfonso, Durant y Fuster, pel doctor acaya, quefe del cos MMédic uMnicipal y director de l'establiment y pels seus ajudants tots d'«uniforme», és a dir, ab les bates de fil crú, que acostumen a dur els metges.

La casa estava plena de dames, entre les quals hi figurava la senyora del gobernador civil.

Donya Maria Teresa fou obsequiada, a l'entrar a l'establiment, ab un preciós ram de flors, per les mares que porten alguns dels seus fills a la casa. Després una nena de cinc anys, qual vida la deu a la benéfica institució, dirigí als Infants un discurs de salutació, «apuntat», com és natural, y feu ofrena a donya Maria Teresa d'un altre ram de flors.

En acabat, els Infants recorregueren detingudament la Casa, donanelshi explicacions els facultatius.

Va cridar molt la seva atenció la máquina esterilisadora, ofrena del seu germá Alfons XIII y els prestatges, ab centenars de botelles de llet, degudament preparada pera l'humanitari fi de donar vida als infants pobres o malaltissos. També lloaren molt el projecte en guix del nou edifici en construcció.

Al sortir de l'establiment reberen les mateixes demostracions d'afecte que a l'entrada. D'allí se dirigiren al Palau de Justicia, a cerimonia de l'Inauguració del qual, ressenyem extensament en altre lloc d'aquest número.

Visita al Port

Havent dinat, tornaren a sortir els infants del palau del marquès, dirigintse en automòbil cap a la Porta de la Pau, pera visitar les obres de construcció del futur gran port de la ciutat de Barcelona.

En el vestibul del «Mundial Palace» els esperaven la Junta d'Obres en corporació, autoritats de mar y de terra y convidats.

L'escala de l'embarcader està tota alfombrada, com també tot el pas desde la porta de l'hotel.

En aquells moments el port ofereix un pintoresc y magnific aspecte. La majoria de les embarcacions estan empavessades, produint una nota de color viva y animada. Multitut de canoes, automòbils, llanxes y vaporets de les obres, són per aquells voltants plens de gent que esperen l'hora d'embarc.

A l'arribar els infants y després de les presentacions de consuetut, s'embarcaren a bordo del vaporet «Lijera», junt ab el acompanyament. Y darrera de la «Lijera» tota l'altra infinita varietat de petites embarcacions.

Al passar la «Lijera» pel davant dels barcos «grossos», aquests la saludaren atentament, els uns com a mostra de respecte, els altres, per devers; els primers, com el «Bellver» y el «Manuel Calvo», enarborant les banderes y fent xiular les sirenes; els darrers, el creuer «Cataluña», ab els visques reglamentaris donats per la tropa, ab les salves d'ordenansa y ab la «Marxa Reial», tocada per la banda de bordo.

Els infants visitaren detingudament el dic, en el moll de les Balears, el torrió de Llevant y les obres del Morrot. El senyor Bosch y Alsina, vis-president de la Junta d'Obres del port, ab els planols a la mà, els hi anava donant explicacions de tot.

Vora tres quarts de cinc desembarcaren y després de les cerimonies de reglament, tornaren a pujar a l'automòbil pera dirigirse a l'Hipòdrom, ont, en son honor, s'hi tenia de celebrar una partida de polo.

Y darrera del seu automòbil, altres y altres, y cotxes tota una corrua de vehicols de totes menes de colors, forma y velocitats.

A l'Hipodrem

A les cinc menys minuts hi arribaren els infants y les demés persones que'ls acompanyaven. L'automóbil va molt depressa...

Tribunes y «pelousse» eren un formiguer de gent, distingida, elegant tota. No és gens d'extranyar, doncs, que l'ovació que esclata a l'entrar al cercat els infants sigui grossa. L'ambient és el propri..

En les partides que s'efectuaren resultaren vencedors: del primer premi, el cavall «Montjoie», montat per don N. Cinnamond; del segon, l'«Aza», montat pel tinent senyor Balmori; del tercer, «Humato», pel tinent senyor Arana, y del quart el «Kuroki», montat pel capità senyor Niquet. Y en la carrera llisa, el senyor Marian Golobarda, que montava el cavall «Lutin», guanyà el primer premi, y el segon el senyor Cinnamond, que portava'l cavall «Dandy».

Se'n van els infants. Nous aplaudiments...

L'Hipòdrom queda gaire bé buit... Sols hi resten els més ferms aficionats.

Tornada a Madrid

A dos quarts de set les tropes comensaren a cobrir la carrera. Aquesta és llarga—Rambles, desde la Portaferrissa, y Passeigs de Colon y d'Isabel II fins a l'estació de M. S. y A.—però ja ho diu el cant:

«Para tropas Barcelona».

N'hi han de tots els cossos: d'infanteria, de cavalleria, d'artilleria... Fins hi ha, distribuit per la cursa, el nou còs de guardes de seguretat de cavall. La gent se'ls mira encuriosida, y als veurels vestits de negre, ab les llaunes blanques del casc, com una calavera, prompte'ls compara y els anomena «l'esquadró de la mort»...

A les set surt del palau del marquès un automòbil. La gent s'aboca pera veurel passar. En ell hi va l'infantó Lluis Alfons.

Per fi, a un quart de vuit, surten els infants. El cotxe passa pel mitg dels passeigs y camina poc a poc. Es pera que puguin revistar les tropes.

De tant en quant, alguns aplaudiments... Fins y tot, flors... Oh! Això ja és massa, senyores meves...

L'infantet arriba a l'estació prop d'un quart abans que'ls seus pares: a les 7'40. La banda militar toca la «Marxa Reial», y com que's creu que darrera d'ell venen donya Maria Teresa y don Ferran, la banda continúa tocant... Així passen cinc o set minuts... Per fi, al veure la tardansa, se dona als soldats l'orde de «descansen». Ja era hora...

Les 7'51. Ara si que arriben de veritat els infants. Altre cop la «Marxa Reial» y gran agitació entre l'infinitat de dames que omplen elles soles de gom a gom l'anden. Aplaudiments y visques y flors.

Pujen els infants al cotxe-saló del tren y alli reben les salutacions dels qui van a donarelshi comiat... Són, entre altres, quatre bisbes: el Cardenal y els doctors Cortés, Benlloch y Pol y els senyors Bastardas, Roca, Peris y Cardellach, Prat de la Riba, Badia, Sostres, Plaja y Lluch y magistrats y militars,—molts militars, tots els que avui estan lliures de servei—y catedràtics, empleats, etz.

Xiula'l tren... Les 7'58. Les dames y els nois de la «Juventud Monárquica» se esgargamellen donant visques...

Per fi, el tren desapareix al fons de l'anden, a la curva de la linia... Se'n du a dintre a l'Ajuntament, al cardenal y al governador. Els primers baixaran al Parador. El senyor Ossorio acompanyarà als infants fins al limit de la seva provincia, de la seva ínsula.

Y heusaquí acabada la crònica de la nova conquesta de Barcelona.

Acció autonomista

Centre Autonomista de Dependents del Comers y de l'Industria

Demá a les deu de la vetlla la cobla «La Principal» de Perelada donará una audició de les millors sardanes de son repertori en el Centre Autonomista de Dependents del Comers y l'Industria.

Els socis d'aquest Centre estarán obligats a presentar a qualsevol individu del C. D. o d'alguna de les seccions el rebut del convit a fi d'identificar la seva persona.

Els senyors no socis que desitjin assistirhi deurán ésser acompanyats per un soci.

Informació política

Organisada pels Comités y la Junta del Casino Republicá Democrátic Progressista tindrá lloc demá a dos quarts de deu del vespre, en el local de dit Cassino, Hospital, 93, primer, una vetllada necrológica en honor del que fou quefe del partit revolucionari espanyol don Manel Ruiz Zorrilla. Al acte han sigut convidats els organismes directius de l'entitat y del partit republicá barceloní.

Festes y sports

Festival

A causa de dificultats sorgides a darrera hora, l'Agrupació «La Dansa» no podrà pendre part en el Festival que's celebrarà diumenge a la tarda en el Parc Güell, ont havia de donar a coneixer ballets populars encara no coneguts a Barcelona, instrumentats pel mestre don Modest Serra y Gonzàlez; però de totes maneres se procurarà reemplassar dit espectacle per un altre que resulti igualment agradós al públic.

Excursionisme

La Secció de Sport y Excursions del C. A. de D. del C. y de la I., efectuarà, el prop-vinent diumenge, dia 14, una excursió a Aiguafreda, Valldeneu, Cingles de Bertí, Puiggraciós y La Garriga.

Punt de reunió: estació del Nord, a tres quarts de cinc del matí, pera agafar el tren que surt a les 5'08.

Sardanes

En el Centre Popular Catalanista de S. A. de P. demà, a les deu de la vetlla, hi donarà una audició de sardanes la tan renomenada cobla «La Principal de la Bisbal»..

El diumenge, dia 14, a dos quarts de sis de la tarda, tindrà lloc en el mateix Centre una sessió de ballets y cansons populars, a càrrec de l'Agrupació «La Dansa», dirigida per don Joan Guasch.

Pera demà, dissabte, a les deu del vespre, la Comissió organisadora dels festivals que's venen donant en l'espaiós local del Frontó Comtal y que tenen per objecte fer coneixer a nostra ciutat les més renomenades cobles empordaneses, n'ha organisat un que cridarà fortament l'atenció. Aquest corre a càrrec de les dues cobles guanyadores del primer premi en el Concurs de cobles celebrat a Barcelona o siguin «La Principal de Perelada» y la «Principal de La Bisbal». Ademés, tenint en compte la proximitat del Concurs de sardanes que's celebrarà per la revetlla de Sant Joan en el Parc Güell, en el programa hi figuraran dues sardanes revesses, entre elles «La Riallera», del mestre Pujol, y, ademés, la senyalada de lluiment pera dit Concurs, o sigui «La Matinada», de l'aplaudit compositor senyor Garreta.

Del Concurs Hipic

En un dels aparadors de l'establiment dels senyors Comas y Companyia del carrer de Ferran VII, hi estan exposats els premis que pera'l Concurs Hípic Internacional que, organisat pel R. P. C., tindrà lloc durant els dies 21 al 29 de l'actual, han concedit el rei, els infants donya Isabel, don Carles, donya Teresa y don Ferran.

Han anunciat que vindran a pendre part en el Concurs bastants genets espanyols y extrangers, per tot lo qual l'esmentada festa resultarà molt animada, haventse rebut també moltes demandes d'abonament a llotgetes y tribunes.

INFORMACIÓ DE BARCELONA

Carnet d'avui. — *A dos quarts de dèu de la vetlla:* Conferencia de don Juli Soler al C. E. de C. — Lectura comentada al A. E. P.

Se'ns diu lo següent:

«El dimars, a les 5'45 de la tarda, a l'hora en que surt l'exprés de Barcelona a Paris, hi va haver a l'estació de Fransa una manifestació de protesta una mica ruidosa motivada perque 12 passatgers, entre ells 3 senyores, que ja tenien bitllet pera tornar a la seva ciutat de Beziers, no pogueren efectuarho per no tenir cabida en cap cotxe. Se'ls obligá a tornar a l Hotel Peninsular ont s'hostatjen. Varen demanar el llibre de reclamacions al quefe de la estació, lo qual els hi negá de primer, peró varen posar tanta energía en la seva demanda, que l'esmentat quefe no va tenir més remei que entregalshi redactant els viatgers en ella una enérgica protesta pel procedir incalificable de la companyia, firmantla els 12 extrangers excursionistes.»

Ha quedat oberta al públic l'estafeta sucursal de Correus número 8, instalada en l'edifici «Mundial Palace» del Port.

Boletin Oficial. — El darrer publica les següents disposicions:

Del Ministeri d'Instrucció Pública y Belles Arts, circular de la Direcció de l'Institut Geográfic y estatístic, disposant la adopció d'una cartera distintiu pera els Fiels-Contrasts y els seus ajudants.

Una altre de la mateixa Direcció ab una estatística del moviment natural d'aquesta ciutat.

Una altra de la Direcció General d'Obres Públiques, senyalant el 12 del mes d'agost a les 11 del matí, pera l'adjudicació en pública subasta d'un tros de carretera d'aquesta provincia.

Una altre de l'Administració d'Hisenda notificant als contribuients dels quals se fá menció, que han incorregut en una penyora per exercir una industria ocultament, y algunes providencies judicials.

Sant d'avui: Sant Joan de Sahagun, conf.-*Sant de demá:* Sant Antoni de Pádua.

¡Trenta anys malalt! Es molt fresqüent escoltar de llavis dels malalts crónics de l'aparell digestiu aquesta frase; peró és fins que's decideixen a enssejar l'elixir estomacal de Sáiz de Carlos que'ls cura, a no ésser que tinguin un lesió orgánica irreparable y encara a n'aquests els alivia.

Vida municipal

S'ha rebut el següent telegrama:

«Mahon. Agradezco efusivamente saludo comisión municipal excursión Baleares y ruégole reitere lo propio que á Ayuntamiento de su digna presidencia los deseos de que las cordiales relaciones evidenciadas se robustezcan y consolidan cada dia más, en beneficio de ambas regiones.—José M.ª Nadal.»

Els Infants han entregat a l'arcalde mil pessetes pera'ls pobres de Barcelona.

Dimecres provablement sortirán cap a Saragossa'ls comissionistes de nostra ciutat, senyors Pinilla, Borrell, Rovira y Valentí.

S'ha publicat la convocatoria pera la Junta de vocals associats que ha de votar el Pressupost de Cultura.

El dia 14 será de primera convocatoria y el dia 22, de segona.

Se procurará que la sessió de la vinenta setmana sigui de primera convocatoria, puig el dijous és festa (Corpus).

Ahir a la tarda'l ministre de Gracia y Justicia, acompanyat de don Joan Maluquer, visitá'l Museu Martorell, aont sigué rebut pel vocal de la Junta de Ciencies Natural, Dr. Font y Sagué, y el director del mateix L. Bofill y Poch, els quals l'acompanyaren en sa visita a les diverses instalacions, mostrantli un magnific exemplar de vertebrat fóssil donatiu de l'arquitecte municipal de Reus, don Pere Casellas y Tarrats, qual exemplar en aquells moments s'estava desembalant.

Visitá'l ministre la colecció petrográfica, l'aquari, ont pogué veure les foques que procedents d'Holanda feia poques hores que havien arribat; la reproducció del Mamouth, etz., etz.

Han acudit al Ajuntament demanant permís pera instalar electre-motors, els senyors sigüents:

Don Andreu Gili, carrer de Les Corts Catalanes, núm. 649.

Don Narcís Deu, carrer de la Concepció (L. C.) y don Miquel Corbetó, carrer Nacional, núm. 68.

Es realment una bona y bonica revista «Les Documents du Progrés». Vegis l'anunci ab la llista dels principals colaboradors.

D'Instrucció

Les «Escoles del Districte Segón» visitaren la instalació de cría de cucs de seda que té actualment exposada en són hostatge del carrer alt de Sant Pere la institució «Foment de la sericultura Espanyola». En aquell espaiós local, vegeren pràcticament els deixebles la notable y ben cuidada producció del capull de seda ab tots els detalls de tant important cultiu y ab l'interés que desperta sempre l'ensenyansa intuitiva y reial, anaren seguint pas a pas y en ses diversos moments les fases del mateix, ajudats per les explicacions dels mestres y els encarregats de la instalació, els quals remarcaren la gran estona que'ls proporcionaren ab tan profitosa llissó de coses.

Accessoris pera máquines d'escriure y duplicadores, copies, traduccions, preus económics. Sun, Archs, 6, pral.

De la Diputació

L'Escola provincial d'Agricultura, sostinguda per la Diputació, ha publicat un quadro analític dels accidents, malures y plagues que ataquen al cep, format per don Armengol Gorria, director d'aquella escola.

La Comissió provincial va despatxar en la sessió d'ahir els següents assumptes de la secció d'Hisenda.

Expedient relatiu a la reclamació d'agravi interposada per don Pere Pujol y un altre contra la quota que té assenyalada en el repartiment d'arbitris extraordinaris format per l'Ajuntament de Brocá, corresponent a l'any 1907.

Idem referent a la reclamació interposada per donya Maria Quer, contra'l re-

partiment veinal formulat per l'Ajuntament de Castelloli, pera 1907.

Y de la secció de Governació:

Expedient instruit en virtut d'instancia de l'Ajuntament de Viver en la que's solicita que's cambii el nom de l'esmentada població.

Excusa del càrrec de regidor de l'Ajuntament de Sant Feliu de Torelló, formulada per don Joan Bofill, y de l'Ajuntament de Roda, formulada per don Pere Fusimaña Pondevila.

Recurs de don Joan Garriga contra una providencia de l'arcaldia de Badalona, per la que se li va imposar una multa per raó d'haverli sigut ocupats despulles de bestiar que's suposen introduits d'altres localitats.

Recursos de don Francisco Badia y altres, contra acords de l'Ajuntament de Suria, relatius a llocs de venda de carns.

Comptes de les presons de partit, d'Arenys de Mar, Manresa, Sabadell, Terrassa, Vilafranca del Penadés, Vilanova y Geltrú, corresponents a l'any 1906.

Sombrereria BRICHS. Arcs, 3.

Vida corporativa

En la Cambra Oficial de Comers, Industria y Navegació, tingué lloc ahir el primer dels arbitraments pericials sobre qualitat de mercaderies, institució molt desitjada pel comers d'aquesta ciutat.

La qüestió versava sobre la diferencia de qualitat d'unes monjetes en contracte celebrat entre'ls senyors Amadeu Torner y Joan Viza.

Pronunciaren l'arbitrament pericial els senyors Salvadó Germans, Joaquim Costa y Josep y Joan Ros, successors de Ros germans.

En la sessió que celebrá dimecres passat l'Academia de Jurisprudencia y Legislació, fou proclamat académic don Creu Lahoz y Ibarrondo.

Després prosseguí la discussió sobre la conveniencia de que's declarin o no redimibles els censos enfiteutics a Catalunya, havent parlat els senyors Adriá Margarit, Guillem A. Tell, Tomás Fontova y el president don Joaquim Almeda, sospenentse la sessió, que continuará dimecres que ve, per lo avensat de l'hora.

En el «Centre Excursionista de Catalunya» a dos quarts de deu d'aquest vespre, don Juli Soler y Santaló, hi donará una conferencia sobre aquest tema: Ascencions al Pic dels Posets, (3,367 metres) y al Port de Oó, (3002 metres).—Pirineu d'Osca. Será ilustrada ab projeccions lluminoses.

A l'A. E. P. s'hi comentará públicament aquest vespre l'obra de don Miquel de Unamuno, «En torno del casticismo».

Joies ab pedreria o sense a preu de ganga. Portaferrissa, 20, principal. «La Modelo».

En l'exprés d'ahir al vespre, varen sortir cap a Madrid els senyors Marqués d'Alella, Vidal y Ribas y Mas Yebra, pera informar davant de la comissió parlamentaria respecte del projecte de l'impost sobre utilitats.

, Casa Bartra, Forran VII, 34. Darrer mes de liquidació.

Lletres y arts

Heusaqui el repart ab arreglo al qual será desempenyat el juguet cómic en quatre actes, «Floriana», que s'estrenará avui divendres al teatre de Catalunya (Eldorado):

Mercedes, senyoreta Suárez.—Virginia, senyora Alba.—Ceferina, senyora Martínez.—Lucila, senyora Lasheras.—Elena, senyoreta P. de Vargas.—Nemesia, senyoreta Bedoya.—Juana, senyoreta Carboné (A).—Constantino, senyor Ramírez.—Alberto, senyor González.—Pelaez, senyor Jaume.—Gustavo, senyor Zorrilla.—Bermúdez, senyor Vilches.—Ambrosio, senyor Bonafé.—Ramiro, senyor Molinero.—Narciso, senyor Catalá.—Sánchez, senyor G. Leonardo.—Comandante, senyor Contreras.—Evaristo, senyor Caba.—Un empleat, senyor De Sala.

, FUMEU PAPER "MONTSENY,,

Qüestions obreres

En el Dispensari del carrer den Rosal fou curat d'una ferida a la má l'obrer cerraller Narcís Oliveras, de 14 anys.

Fets diversos

Ahir morí la darrera víctima supervivent del drama fá alguns dies desarrollat a l'Universitat, Encarnació Dolz, la qual deixá d'existir a l'Hospital Clínic.

—L'obrer de la línia del litoral, Amadeu Pérez, de 30 anys, sortí ahir cap al lloc de treball ab el rápit de les 8'40. Quan sigué al kilometre 3,80, situat entre l'Estació del Poble Nou y la Riera d'Horta, volgué baixar, fentho ab tan mala fortuna, que quedá mort a l'acte.

—Treballant en els tallers de la Maquinista Terrestre y Marítima, l'obrer Ramón Salvat, sigué agafat per un asensor, quedant mort instantitaniament.

—Al Dispensari del Districte de les Dressanes sigué auxiliada Julia Ranera Martín, de 45 anys, la qual presentava contusions al colze rebudes al Mercat de Jerusalem en baralles tingudes ab Vicens Brú García, el qual, al ser reconvingut pel guarda, s'insolentá contra aquest per lo que se l'entregá al jutjat.

—Ahir quan els de les cédules anaren als baixos del número 52 del carrer d'Alsina (Sant Gervasi), notaren que ningú responia. Tement que passés alguna cosa a la senyora que habita'l pis, ja que'ls veins manifestaren que feia dies no l'havien vista, feren obrir la porta, trobant a la senyora morta. El parte dels municipals no diu ni'ls cognoms ni l'edat de la difunta.

—A les deu de la nit s'iniciá un foc en una sabateria del número 6, del carrer del Diluvi, (Gracia), proprietat de don Llorens Vilallonga. Se cremá un armari, un cel ras, y uns 100 parells de sabates, tot lo qual puja a unes mil pessetes.

El foc sigué apagat pels bombers del districte al cap d'una hora d'iniciat, acudint al lloc del succés el quefe d'aquest cos senyor Burgueres y Cassadó.

MUNDIAL PALACE. Porta de la Pau. Plat del dia, *Bouillabaise*. Dissabte, *Menú* vegetarió.

Quan necessiti vosté un respall pera les dents, comprin un impregnat, que no és més car que'ls demés y pot vosté en un minut tenir la dentadura perfectament blanca (vegis l'anunci).

AL FOMENT DEL TREBALL NACIONAL

CONFERENCIA DE DON CESARSILIÓ

Un públic nombrós, format en bona proporció per conegudes personalitats de la política, del comers y de l'industria de Barcelona, se congregá anit en la sala de actes del Foment pera escoltar l'anunciada conferencia de don César Silió, subsecretari del ministeri d'Instrucció Pública.

L'orador escullí pera la seva disertació un tema de palpitant actualitat: «El regionalisme y el pervenir d'Espanya». Y això y l'autoritat del conferenciant, presentat aquí com un dels esperits més oberts y més cultes de la joventut conservadora de Espanya, foren causa de que l'anunci del seu parlament hagués produit expectació y hagués portat al Foment la concorrencia lluidissima que ahir hi vegerem.

Poc després de les deu comensá l'acte. Entraren a la sala alguns individus de la Junta del Foment y altres personalitats acompanyant al senyor Silió, y tots prengueren seient a l'estrada de la presidencia. Al mitg s'hi posá don Lluis Muntadas, president de la casa y als seus costats ocuparen cadires don Albert Rusiñol, don Frederic Rahola, don Eussebi Güell, don Pere Grau Maristany, don Enric Prat de la Riba y algún altre.

Seguidament s'aixecá el senyor Muntadas y presentá a l'orador. Ens digué que'l senyor Silió representa a Castella l'ideal proteccionista que ha estat el motor de tantes campanyes glorioses del Foment; peró no l'ideal d'un proteccionisme agrari, si no d'un proteccionisme armónic y integral.

Ens digué, ademés, que'l senyor Silió també representava a la seva Castella la Vella, el sentiment regionalista que aquí ens es comú a tots els catalans.

Y després llegí, pera que coneguessim el sentir y el pensar del subsecretari, un fragment d'una carta oberta dirigida pel senyor Silió al senyor Rusiñol quan la mort del doctor Robert, y un altre fragment d'una conferencia donada fa poc a Valladolid pel mateix conferenciant.

Abdós fragments son un elogi fervorós, incondicional, de Catalunya, que'l públic aplaudí ab entussiasme.

Quan s'aixecá l'orador l'aplaudiment se feu més fort, fins a convertirse en una ovació carinyosa.

El senyor Silió té una figura petita y va tot severament vestit de negre. La seva paraula és precisa y justa, sense gaires gales retóriques; pero quan les emplea, aquestes solen tenir una elegancia estimable. El seu gest correspón a la paraula: es pobre y monóton. Parla ab una certa emoció de convenciment que fá'l seu parlar simpátic y agradós.

Heusaqui, en extracte, lo que digué:

«No sé cóm agrair els vostres aplaudiments, que haig de creure me ded'queu pel desmesurat elogi que de la meva persona acaba de fer el digne president.

»Jo tinc en aquesta casa antigues relacions d'amistat; més diré, de gratitut. Jo vaig ésser un dia vostre colaborador, en una obra en la qual vosaltres hi posareu caritat y diners.

Y seguidament explica ab paraula sentida la crema del poble d'Ataquines, en qual ocasió la caritat de Catalunya, per mediació del Foment, aixecá tot un barri del poble enderrocat per l'incendi.

»Y aleshores—seguí—se pogué veure ja un síntoma del problema que ara tan fondament ens preocupa. Quan anavem a inaugurar el barri de Catalunya, encara no s'havia subastat el barri que la caritat de l'Estat havia de contribuir. Els expedients, els informes, els concursos de projectes, tot l'embalum dels entrebancs burocrátics del nostre centralisme, havien retardat la construcció de l'obra.

»He volgut comensar el meu discurs ab aquest record de gratitut, y no ab el pórtic engarlandat ab que'ls oradors de professió comensen les seves peroracions. Jo'm sento germá dels catalans; pero no ho diré ab paraules afalagadores, sino que vull que ho vegeu en el fons del meu pensament y en l'intenció de les meves obres.

»Y després d'això, anem al gra. El regionalisme és l'amor especial que'ns lligal a la terra més próxima a la en que se ha nascut: a les seves tradicions, a les seves glories, als seus sabis, a les seves institucions.

»Succeeix que en les èpoques de poderiu econòmic, intelectual o mercantil, el lligat dels pobles que formen un gran Estat, és intim y estret; però quan venen els moments de desesperansa y de consternació ,l'amor se limita a les terres més pròximes a nosaltres y la coesió desapareix.

»Hi ha actualment en els pobles una tendencia a la formació de grans nuclis, en els quals, emperò, cada un dels components reté el més alt grau possible de autarquia; peró's necessita en aquests nuclis una condició, y és la de que ells puguin realisar quelcom en l'orde internacional, no possible an aquelles unitats menors que l'integren.

»El desastre de 1898 produí en tothom un descreiment en l'Estat. En el pais se produí una resignació passiva; una estulticia y insensibilitat enormes. En les parts vives, y especialment a Catalunya, la fè reobrà aviat y nasqué l'anhel de salvar al menys a Catalunya. Y aquest anhel se manifestá per aleshores en la seva forma més aguda.

»Abans del desastre hi havia en molts espanyols una fè estúpida en nosaltres mateixos. Creien que dient «granero de Europa» a Castella y invencible a l'exèrcit y que ab l'abordatge resolia la nostra marina tota tàctica guerrera, s'havia fet tot, y es descansava en aquesta fè cega, segurs de la nostra sòrt.

»Després d'aquella fase de confiansa cega y estúpida, vingué una altra fase pitjor de pessimisme negre. De l'afirmació absoluta d'Espanya anarem en un salt a renegar d'ella y a negarli tota condició y fins l'existencia mateixa.»

L'orador parla llargament d'aquests dos extrems per que passà la psicologia espanyola, condemnantlos tots dos ab duresa.

»Li falta al nostre poble—continúa—una ànima colectiva, un ideal que congregui. D'aquesta ausencia total d'ideal fortificant nasqué el catalanisme. Vosaltres treballareu solament a la vostra Catalunya; a la vostra literatura, al vostre art, a la vostra economia, a l'ànima catalana, en fi, ja que l'espanyola, si mai havia existit, estava morta. Vosaltrès no matareu la tradició pera europeisarvos; en cambi molts europeisants de terra en dins, volen pera regenerarnos, matar tot rastre de tradició y importarnos l'esperit centralisador de Fransa.

»Aquell fracás de la fe nacional engendrá el vostre catalanisme agut, que devegades fou agressiu. Peró pera l'ánima de Catalunya que és gran, és massa petita empresa salvarse sola; els pobles superiors no s'han de recloure dintre de sí, sinó que han d'anar a la conquesta del món y dels homes. Quan fou gran Castella, això feu. Ara que us trobeu grans vosaltres, y ab forsa, y ab fe y ab entussiasme d'ideal, feuho vosaltres. Permeteu no més que com orgull de casta, us brindi pera aquesta magna obra l'alt exemple de Castella.

»La civilisació espanyola és avui una taca que agafa no més, y encara no tota, la periferia espanyola. Y és necessari que vosaltres, que sou els forts y els civilisats, obriu el pas a les corrents oxigenades que venen de fora y les feu arribar fins a la meva Castella. Si això no feu, no complireu la vostra gran missió. Perque ella no pot consistir solament en adornar la vostra Barcelona y en engrandir la vostra Catalunya; que la forta y la noble ánima catalana no pot cabre en els estrets límits de la vostra terra. Heusaqui una gran missió, que jo us convido a realisar.

»Jo crec que hem renyit perque no ns coneixiem y perque donavem un excessiu culte a la paraula. Eren parau'es y no principis lo que'ns separava. Vosaltres odiaveu als cacics y a la burocracia y al centralisme, com nosaltres a Valladolid, y a Castella. Aquestes paraules que'ns separaven, agafades maliciosament per una prempsa que volgué tenir el patriotisme com un producte estancat, foren causa de que molts que pensen igual que vosaltres us combatessin airadament.

»Avui, per sort, entrém en una fase d'armonia, preludi d'una constitució definitiva. Jo us vinc a dir que no aneu contra Espanya ,que no hi heu anat mai, ni quan alg úde vosaltres ho pogué creure. Anirieu si acás contra l'Espanya dels patrioters, dels centralisadors, dels falts de fé, dels indolents.

»Y contra aquesta Espanya jo estic ab vosaltres y com jo, molts a Castella. Allí aquestes idees son sentides, com ho prova la conferencia que fa cosa d'un mes vaig donarhi y aquests téxts de Macias y Picavea que us vull llegir.

(Llegeix dos fragments d'aquell escriptor, que son dos atacs al centralisme y dues defenses de l'autonomisme.)

»Ens salvará la fé activa que ha de vessar en tasques constants. Les regions són districtes. L'orografia ens constitueix en paisos de montanyes y alts planells. Aquesta conciliació determina una desigualtat de condicions productives, y així l'atrás espanyol moltes vegades és produit fatalment per la naturalesa com succeeix a les terres ermes castellanes, ont els rius fondos y la migrada pluja posen en ella pinzellades de mort.

»Pero Castella té un subsol ric y les torrenteres poden ésser llocs de factories industrials y la seva posició geográfica, centre peninsular, llas entre les altres terres. Jo tinc esperansa en una ressurrecció de Castella y d'Espanya. El Mediterrani tornará a ésser camí mondial de civilisació y de pobles orientals que creixen. Això ab l'europeisació del Africa y del Sud d'América produirá noves vitalitats espanyoles y els catalans, que son els més forts deurán actuar de forsa directiva. Entre tots junts, y Catalunya més que tots, debém fabricar un nou ideal espanyol y una nova Espanya.»

Acabat el discurs, sincer y eloqüent del senyor Silió, ressoná una llarga ovació. Abans, durant la conferencia, també se sentirem diferentes vegades picament de mans, ademés l'orador fou molt felicitat per la nombrosa concorrencia.

L'orador y les persones distingides foren obsequiats ab un expléndit «lunc».

Informació de Madrid

SERVEI DE "EL POBLE CATALÀ,,

9 matí

La prempsa madrilenya

«El Liberal» reprodueix paragrafs d'articles de la prempsa anglesa censurant el projecte de llei sobre repressió del terrorisme, en els que's diu que no existeixen a Espanya circumstancies que justifiquin aquesta llei d'excepció.

«El Globo» parla del viatge dels infants a Barcelona y llensa l'idea de que potser se convreteixi en permanent l'estada transitoria a fi de cultivar el monarquisme.

10 matí

La "Gaceta,,

Publica les següents disposicions:

Decrets de Guerra, Marina y Governació, ja comunicats.

Altra dictant les regles que han d'observarse en la resolució de les reclamacions a que dongui lloc l'escalafó provisional del cos d'Administració civil de Governació.

Anunciant a oposició set plasses de pensionat a l'Academia Espanyola de Belles Arts a Roma. Els exercicis serán en setembre que ve.

12 matí

Nacionalista condompnat

San Sebastián.—Ha sigut condemnat a dos anys y quatre mesos de presó, el nacionalista Bonaventura Uranga, acusat d'haver donat un crit contra Espanya, en el poble d'Andoain.

Están presos altres tres nacionalistes, acusats d'igual delicte.

La vaga de Logroño

Logroño.—S'ha plantejat la vaga general. Están parades tres fábriques de farines.

Se deia que'ls vaguistes farien sospendre els treballs en les fábriques de gas y electricitat.

Colles de treballadors convidaven als obrers a abandonar les tasques en els tallers.

No s'han publicat periódics. La junta de vaguistes ha acordat reanusar els treballs a cán Trevijano y que s'admitissin els obrers despedits.

El terrorisme en la Coruña

Malgrat el que en els centres oficials se guarda molta reserva, alguns periódics aculleixen el rumor de que a La Coruña ha esclatat altre petard.

«La Correspondencia» diu que n'esclataren dos y hi hagué vuit o deu ferits, encara que no de gravetat, entre ells un oficial de l'exércit.

Se diu que les metxes eren de diferentes llargades a fi de que esclatessin de temps a temps. Així fou com el segon petard feu dany a la gentada reunida. Els petards eren carregats de pólvora y balins.

1 tarda

La subasta de telefons

Encara que la Societat peninsular de telefons de Barcelona té adjudicades les subastes de les noves línies, se diu que cedirá les del Noroest a la Societat de Telefons de Gijón.

Del regicidi de Portugal

Aquesta matinada han celebrat una conferencia el ministre de la Governació, el governador civil, el quefe de Seguretat y el Comisari general de Policía.

Tractaren del descubriment d'un suposat complot contra la familia reial portuguesa. Se diu que se relaciona això ab un telegrama de Lisboa en el que's diu que s'han fet allí moltes detencions, entre elles les d'alguns espanyols y francesos que se'ls creu complicats en el regicidi del 1 de febrer.

Del Centenari

Demá marxará a Saragossa l'embaixador de Fransa M. Revoil pera rebre al ministre de Comers de la seva nació, Monsieur Cruppi.

—Dissabte marxará'l rei a Saragossa.

—Demá passat arribará M. Cruppi, al L'Ajuntament li donará un banquet y objecte de visitar oficialment l'Exposició. una funció de gala en el teatre Principal.

—S'ha celebrat el trasilat de les cendres de l'heroina Casta Alvarez, y s'ha inaugurat una lápida a la seva memoria.

3 tarda

De Foment

El ministre de Foment ha aprovat el servei especial de viatjers pera visitar la Exposició de Saragossa presentat per les Companyies del Mitgdia, Nort y Cáceres a Portugal.

També ha aprovat el servei especial de 1.a y 2.a a preus reduhits pera visitar el Monastir de Piedra, desde varies estacions, entre elles Barcelona.

Interessos de Barcelona

El tribunal governatiu en la seva Junta d'avui ha tractat del recurs de l'Ajuntament de Barcelona sobre l'excés de timbre en el contracte de Tresorería.

El Tribunal Suprem no ha pres cap acord sobre la solució de l'assumpte.

Ha acordat consultar l'informe de la Direcció general de lo Contenciós.

El Secretari de l'Ajuntament ha celebrat varies conferencies pera activar la qüestió y ferla resoldre favorablement pera Barcelona.

CONGRÉS

S'obre la sessió a les 3'35.

Presideix el senyór Aparicio.

Ocupen el banc blau el senyor Maura y el ministre de la Guerra.

En escons y tribunes, gran concorrencia.

Continúa'l

Debat de la llei de Jurisdiccions

Rectificació del senyor Salvatella

El senyor SALVATELLA comensa dient que la contestació del senyor Maura ha constituit pera la Solidaritat Catalana, un veritable desengany.

Diu que la base de la conducta de la Solidaritat ha sigut fins ara les paraules pronunciades pel senyor Maura en entrevistes particulars ab representants de la Solidaritat Catalana.

Afegeix que va a aludir a una entrevista que, per més que el no la va presenciar, li ha sigut referida per sos companys senyors Vallés y Ribot, Hurtado y Cambó, que son els que'l varen visitar pel mes d'octubre de l'any passat, pera demanarli la derogació de la llei de jurisdiccions.

Allavors el senyor Maura els va dir concretament que ja tenia'l plat sobre la taula y estava preparant el menjar que seria servit abans de l'istiu vinent.

Davant d'aquesta respesta, nosaltres várem ajustar la nostra conducta y creiem que qualsevol en el nostre cas hauria fet lo mateix.

Si després d'això hem de donar crédit solament a les paraules públiques de S. S., com ahir ens va dir, declaro que la llissó és bona y ha de ser ben empleada per nosaltres.

Tampoc s'ha promés en el Parlament que la llei d'Administració local será una reforma general de totes les lleis y no obstant ab aquesta creencia's discuteix aquesta llei.

Veus en la majoria.—Sí, sí.

El senyor SALVATELLA.—S. S. l'any 1906 va sostenir que la llei de jurisdiccions no era necessaria y ara ho rectifica.

Doncs jo recordo que S. S. va dir no sols que no era necessaria, sino que podia ser perjudicial.

Si això creia allavors y segueix creient-ho avui, en la seva má está derogarla.

Ahir, S. S. se va mostrar completament partidari de la llei de jurisdiccions.

El senyor MAURA:—Això és completament imaginari y no té S. S. dret pera dirho.

El senyor SALVATELLA:—Me basta que S. S. ho digui pera creureho, peró la conducta que observa en l'ocasió present ens indueix a creure lo contrari, tota vegada que'ns va parlar ahir de que la nostra petició significava una imposició. (Rumors en la majoria).

Ahir S. S. va voler demostrarnos que si's derogava aquesta llei tornariem al primitiu estat de coses en que hi havia impunitats perilloses.

S. S. sab que'l 25 de novembre no pot ni deu tornar.

Nega que sigui una imposició lo que ahir va dir, de presentar una proposició de llei si no venia l'oportú projecte derogant la llei de jurisdiccions.

Jo ahir parlava d'una resolució superior, que és la del nostre poble, si no alcansém els nostres desitjos en el Parlament. (Rumors en la majoria).

¿Qué significuen aquests rumors? ¿Qué té d'extrany que un diputat exposi en el Parlament les aspiracions del poble que representa? ¿Qué és nou això?

El senyor VALLES Y RIBOT:—Es meravellós.

El senyor SALVATELLA:—Nosaltres creiem arribada l'hora de que'l Govern inicii en el Parlament la derogació de la llei de jurisdiccions. Si no ho inicia, ho farém nosaltres y el pais será testimom dels actes de tots. (Molt bé en els solidaris).

El senyor MAURA.—Ja ho vaig dir y ho aclaro avui categòricament: Sempre he tingut y ara tinc el propósit de que no perduri la llei de jurisdiccions.

El senyor SALVATELLA:—Doncs bé, ara torno a preguntar: ¿Quines lleis caldrà que aprovi'l Parlament pera derogar la de jurisdiccions?

El senyor MAURA:—No puc contraure cap compromís concret ,perquè aquesta actitut depen de cent circumstancies de Govern y de cent estats d'opinió.

El senyor SALVATELLA:—Està bé. S. S. no vol dir quina obra parlamentaria va a realisar abans de derogar la llei de jurisdiccions. Els solidaris no necessitem preguntar més.

El senyor MAURA:—El 1906 vaig dir tot lo que tenia que dir y ahir vaig ratificar.

El senyor SALVATELLA:—Però l'any 1906 S. S. estava en l'oposició y ara mana, y és necessari establir les naturals diferencies.

Discurs del senyor Moret

El senyor MORET hi intervé.

Diu que no va a contestar ara als càrrecs que s'han dirigit al govern que va fer la llei de jurisdiccions; però'ls reculliirà segons el giro que prengui'l debat.

Afegeix que se li podran dirigir censures per això, però cal estudiar la gènesi de la llei y creu que ningú podrà deixar de regoncixer la voluntat ab que va procedir pera defensar l'honor de l'exèrcit y de la patria.

L'iniciativa de la derogació de la llei de jurisdiccions té d'esperarse del banc blau per ésser una responsabilitat de Govern.

Pera derogar aquesta llei fa falta saber si ha d'ésser sustituida per altra que eviti'ls riscs existents y si han cessat les causes que varen obligar a la promulgació de la llei de jurisdiccions y ademés si estan disposades les persones influients de Catalunya a que no's repeteixin aquestes causes.

(Aplaudiments dels lliberals y de la majoria, inclòs den Maura).

Discurs del senyor Canalejas

El senyor CANALEJAS díu que, encara que va manifestar que comptessin en un tot ab ell pera la derogació de la llei, és necessari saber si's pensa posar en pràctica altres resorts.

Lo que no sé és a que vé la llei d'Administració local, perquè és inconexa ab el problema y està extravagantment citada en el debat.

¿Se tracta de que quedi insepulte el projecte de llei del terrorisme, arribant a una armonia ab els solidaris en aquest assumpte?

Els senyors SALVATELLA y NOUGUES:—Això mai.

El senyor CANALEJAS:—La llei de Administració local no és congruent ab les mides d'altres ordes que pugui pendre'l Govern. (Rumors).

El senyor MAURA apoiantse en les manifestacions del senyor Canalejas recorda que en el discurs d'ahir va dir que la data del 25 de novembre era corolari dels excessos comesos a Catalunya al ampar de l'impunitat.

Llegeix una estadística que's va enviar al Senat en 1900, dels processos incoats.

Reforsa'ls seus arguments ab altres referents a l'impunitat en que van quedar certs delictes, lo que motiva protestes dels solidaris.

Se declara de conformitat ab lo dit pel senyor Moret, y afegeix que la llei no's pot esqueixar ni volar ab dinamita, deixant desatès quant demana l'interès públic.

No s'explica les paraules del senyor Canalejas y enten que aquest ha parlat únicament en profit polític particular.

Jo declaro que la primera obra del edifici que aixequem pera'l benestar de la nació, és el projecte de regim local. (Bé, en la majoria).

Rectificació del senyor Maura

El senyor MAURA repeteix tot lo dit ahir sobre'l fons de la llei, declarant que ratifica tot lo que ahir va dir ractificantse en lo que va dir en son discurs de 1906.

Nega que ell ahir defensés la llei de judisdiccions y que considerés llegítim el pas que donen els solidaris pera demanar la seva derogació. Lo que vaig dir és que'l Govern no creu arribada l'hora de la derogació.

Referintse a la conversa ab els senyors Vallés y Ribot, Cambó y Hurtado pregunta:—¿A quí se li pot ocórrer que jo pogués abordar en una conversa particular un grave problema de Govern?

El senyor SALVATELLA:—Vaig temir la desgracia de que se'ns ocorregués a nosaltres. Ja ho veurem això.

El senyor MAURA diu que ell no va marcar plasso fixo pera la derogació; peró de tots modos no se li poden imputar a n'ell demores que li imposen les necessitats de Govern.

El senyor JUNOY.—¿Y per qué té de pagar Catalunya aquests impediments?

(Rumors y cop de campaneta).

El senyor MAURA diu que mentres la llei d'Administració local no s'aprovi no es pot pensar en rés de Catalunya, perque aquesta llei será com una etapa previa pera pensar en ulteriors coses.

Diu que'ls solidaris, per avensarse a demanar la derogació de la llei de jurisdiccions no han de conseguir res: si ho haguessin demanat fá tres mesos els hauria passat lo mateix que ara.

Nega que ell falti mai a la seva paraula.

Al veure certa imposició en les paraules del senyor Salvatella no'm referia al anunci de presentar una proposició de llei, sino a l'anunci de certes embossades repressalies.

Indica que no necessitaven els solidaris parlarli pera saber lo que tenia de contestar en aquest debat y que això ho han fet sens dubte pera avensar l'hora de la derogació.

Acaba dient que ahir y avui el senyor Salvatella ha fet lo que hauria pogut fer qualsevol diputat que hagués volgut posar dificultats a la derogació de la llei de jurisdiccions.

Nova rectificació den Salvatella

El senyor SALVATELLA rectifica y llegeix paragrafs del discurs pronunciat ahir pel senyor Maura entre ells un en que's diu: «¿Peró és que pera S. S. no hi há més esperanses que les que's consignen en paraules públiques?» (Rumors).

Peró encara hi há més. No sé si és que jo no sé llegir, o no ho entenc. Escoltin els senyors diputats.

Segueix llegint paragrafs del discurs de ahir del senyor Maura, en que's parla de l'imposició que suposen les paraules del senyor Salvatella.

Potser el senyor Maura, al fixar plasso, creia que ja hauria fet surar certes lleis; peró això sols és compte de S. S.

Nosaltres venim a dir que ja és arribada l'hora de derogar la llei de jurisdiccions. Ens pregunta'l senyor Maura si nosaltres ens creiem ab dret pera fixarli el plasso pera aquesta derogació. Doncs jo pregunto concretament:—¿Té S. S. el propósit de derogar aquesta llei, o no?

El senyor AZCARATE declara que per dignitat no deu subsistir aquesta llei, que és vergonya d'Espanya. Cal posar dic a les lleis d'excepció. (Aplaudiments dels republicans y solidaris).

Els senyors FELIU y SENANTES se mostren favorables a la derogació.

El senyor MAURA declara que tindrà en compte aquestes manifestacions quan arribi l'ocasió.

Continúa el

Debat d'Administració local

El senyor ROMERO defensa sis esmenes a l'article 170, acceptantse, en part, algunes d'elles.

S'accepta una del senyor Testor y altra del senyor Ruiz al mateix article, que queda aprovat.

L'article 171 queda aprovat també després de rebutjarse una esmena del senyor Alcalà Zamora, altra del senyor Riu y altra del senyor Portela.

El senyor MORET apoia una esmena a l'article 173. Posa de relleu l'importancia que té el fer una distinció entre ajuntaments rurals y urbans y troba que constitueix un gran obstacle el no saberse res sobre el pressupost de gastos dels ajuntaments.

Desconfia del pervindre de l'Hisenda municipal.

Se dol de que tant els diputats com la prempsa no dediquin la seva atenció al problema de que s'està tractant. Creu que la prempsa en els seus estractes de les sessions deuria informar al públic de l'alcans de les discusions parlamentaries pera ensenyar a les masses lo que és la llei d'Administració local.

Aquesta tasca tindrien que ferla en la plassa pública.

Passa a ocuparse de la Memoria del Ajuntament de Barcelona y es queixa que en debat tan important com el de la llei que's discuteix no estigui en la Cambra ni un sol diputat català, quan tan afecta el problema an aquella regió.

Llegeix datos estadístics referents a impostos sobre la riquesa en ajuntaments extrangers y deutes municipals, establint comparacions ab els municipis espanyols.

El senyor CAMBO intervé, recullint la alusió que ha dirigit el senyor Moret als diputats solidaris. Justifica l'ausencia de la minoria solidaria, dient que està tractant d'assumptes que l'interessen.

El senyor MORET:—Assumptes importantissims són els que s'estan tractant en la Cambra. Hi han hores destinades a la discusió de cada assumpte y després queden altres hores en les que's poden tractar aquestes qüestions regionals o particulars.

Ja veu el quefe del Govern com estem aquí els lliberals desde que s'obre la sessió fins que s'aixeca. (Molt bé, en els lliberals).

El senyor CAMBO rebutja de nou la acusació llensada pel senyor Moret contra'ls solidaris. Diu que tots aquests tenen les seves ocupacions a Catalunya.

(Veus: Els demés també les tenim y estem aquí).

El senyor CAMBO:—Es que'ls que resideixen a Madrid tenen la feina feta estant aquí; els demés tenim que atendre ocupacions d'altre lloc.

El senyor MORET rectifica breument.

El senyor MAURA:—No vull intervenir en aquest incident, pera que no's cregui que m'en vull aprofitar. Lo que dic es que estic disposat a que s'aprofiti el temps facilitant la discusió de modo que no resulti càrrega molesta pera'ls diputats.

La faré lo més comportable possible a fi de que s'aprovi'l projecte com més aviat millor. (Rumors y rialles).

Se sospen el debat y s'aixeca la sessió.

Els diputats comenten les darreres paraules del senyor Maura.

Reunió de la minoría

A mitgdia s'ha reunit a la secció segona del Congrés la minoria solidaria, pera acordar la linia de conducta que han de seguir en la interpelació del senyor Salvatella contra la llei de jurisdiccions.

Hi han assistit els senyors Moles, Alier, Bofarull, Pí, Milá, Hurtado, Marial, Junoy, Suñol, Carner, Miró, Ventosa, Vallés y Ribot, Savatella, Llari, Corominas, Maciá, Cambó, Llosas, Garriga, Ferrer y Vidal, Rodés, Bordas, Torras Sampol, Nougués y Mayner, y estaven representats els senyors Junyent y marqués de Tamarit.

La reunió ha acabat poc després de dos quarts de dúes, participant el secretari de la mateixa, senyor Ventosa, la següent nota oficiosa.

«S'ha acordat, per unanimitat, aprovar y declarar haver sigut a satisfacció dels solidaris les manifestacions fetes pel senyor Salvatella.

S'han cambiat impresions sobre'l curs del debat, en el qual haurá d'intervenir el propri senyor Salvatella pera rectificar el discurs del senyor Maura y els que's pronunciin pels quefes de les minories.»

Ampliació

Ademés de lo consignat en la nota oficiosa se sab que'ls reunits cambiaren impresions sobre la llei de Jurisdiccions, parlant els senyors Cambó, Salvatella, Nougués, Carner y Pí y Arsuaga.

Aquest arribá a proposar en cas de que fos derogada la derogació de la llei citada, que anés la minoria solidaria al retraiment y quedarse an ell encara que hi haguéssin noves eleccions.

El senyor Carner també se manifestá partidari del radicalisme y favorable a fer obstrucció a tots els projectes del Govern.

El senyor Cambó doná la nota més fluixa. Digué que confiava en que seria llei el projecte de reforma del regim local, y en quant a la llei de Jurisdiccions, de la que desde en principi es contrari, no's manifestá partidari d'actituts extremas.

Se marca aquesta diferencia de criteris.

Se va acordar que'l senyor Salvatella portí la discussió en lo referent al debat de Jurisdiccions.

Aquesta nit tornarán a reunirse els diputats solidaris ,quan acabi la sessió del Congrés.

Impresions

El pensament dominant després dels discursos de aquesta tarda queda reduit a que en el sí de la minoria solidaria s'accedi la conducta que s'ha de seguir en vista de que pel Govern no's fitxa terme pera que la llei de Jurisdiccions siga derogada.

La reunió de la nit

En consideració a lo llarc de la reunió d'aquesta nit y lo breu del la nota oficiosa se suposa que s'ha tractat en la mateixa de quelcom més de lo que s'ha fet públic.

Els diputats solidaris se neguen a donar detalls de lo tractat en la reunió.

Se diu, no obstant, que tots els reunits exposaren la seva opinió sobre'l resultat del debat d'aquesta tarda y de la conducta que en la seva conseqüencia haurá de adoptar la minoria solidaria.

Tots estigueren conformes en reconeixer que era necessari que'l debat acabés d'algún modo que pugui satisfer a Catalunya.

Comensaren per tractar de sí la proposició de llei anunciada pel senyor Salvatella servia o no per això, y en vista de que reglamentariament havia de tindrer un tramit breu, se va acordar desistir de ella y presentar una proposició incidental, que's va acordar apoiés el senyor Cambó.

Després tractaren també de la conducta que debian seguir un cop fos votada la proposició incidental.

S'exposaren allavors diverses opinions, inclús la d'anar a la obstrucció y la de retirarse de la Cambra fins que'l Govern presenti'l projecte de llei derogant la de jurisdiccions, siga en aquestes o altres Corts.

Darrerament acordaren reunirse demá altre cop, després de votarse la proposició incidental.

Acabada la reunió el senyor Cambó va conferenciar ab el president del Congrés notificantli la presentació de la proposició.

El senyor Aparicio acte seguit ho ha comunicat al senyor Maura.

Havem preguntat al senyor Cambó els termes en que's redactarà la proposició y ens ha dit que com que tenia d'ésser molt curta ho faria demà.

Al ferse públic l'acord dels diputats solidaris, se feren molts comentaris sobre el resultat definitiu del debat.

Entre les opinions recullides n'hi han dues de veritablement contradictories, però que tenen aspecte de veracitat.

Gran majoria de comentaristes opinaven que la proposició incidental seria rebutjada y que, com a conseqüencia d'això els diputats solidaris acordarien retirarse del Parlament.

No obstant, un diputat que coneix bé els procediments que s'empleien entre bastidors pera resoldre conflictes polítics ens ha dit que la qüestió quedaria satisfactoriament resolta en la sessió de demá, perque'l senyor Cambó cuidaria molt de que la proposició incidental fos redactada en termes que no senyalin terme pera la derogació de la llei, sino que sols procuraria com indica la nota oficiosa que'l Parlament fixi'l seu criteri sobre l'assumpte.

En aquest cas, com tots els quefes de minories y el propri senyor Maura han declarat que no son partidaris de la citada llei, está clar que no tindrán el més petit inconvenient en votar la proposició.

Així se proporcionará una satisfacció moral a l'opinió de Catalunya y s'evitarán els solidaris tenir que decidirse per una resolució extrema.

—D. Eugeni Silvela ha manifestat que intervindrá en el debat de la solidaritat demanant al Govern la derogació de la llei de jurisdiccions.

EL EXPLORADOR.—Basar de calsat de totes classes a preus econòmics.—83, Hospital, 83.

A pl

ESPECTACLES

TEATRE TIVOLI. — Companyía cómic-lírica y de ball.—Avui, divendres, a les nou; primer, «La banda de trompetas»; según, «Venus Salon»; tercer; Intermedi de balls, «La farruca», «Cake Wal» y «Machicha» pel cos de ball.—Quart, «La gatita blanca», per Pura Martinez. —Palcos sense entrada 7'50 ptas. butaques ab entrades, 1'50; entrada general, 0'50. Aviat «Los sobrinos del Capitan Grant».

TEATRE DE NOVETATS. — Companyía còmic-dramàtica Rosari Pino y Emili Thuiller. — Avui divendres, dia de moda: la comedia en 3 actes, dels senyors Quintero, «El genio alegre». A les 9. — Diumenge nit, gran funció en honor de l'insigne escriptor don Benet Perez Galdós y senyors Calzada y Rodriguez Isabal, ab assistencia dels senyors Sol y Ortega y Ciner de los Rios, «La loca de la casa».—Se despatxa a comptaduría.

GRAN CAFÉ RESTAURANT DE NOVETATS. — Concerts tots els dies per el jove concertista de piano Gonsal Tintorer.

ELDORADO. — Teatre de Catalunya.—Companyía cómic-dramàtica del Teatre de la Comedia, de Madrid. — Avui, divendres, dia de moda: estrena a Barcelona de la joguina cómica en quatre actes, «Floriana», original de Trírtan Bernard y Alfred Athis, adaptat a la escena espanyola per Pere Muñoz Seca.—A les nou. Demà, dissabte, segona representació de «Floriana».—Diumenge tarda, a preus económics; «Los noveleros» y «El tren de los maridos». Nit, escullida funció.— Se despatxa a comptaduria.

TEATRE NOU. — Gran companyía còmic-lírica de primer orde. — Avui, divendres, tarda; a les quatre, secció senzilla: «Alma de Dios»; a les 5, 3 hermosos actes 3, per secció doble; primer, «La boda roja»; según, «La vuelta de presidio», tercer, «La carne flaca». — Nit, a les 9, especial, 4 actes, 4. Primer, «El bulto y la pelusa»; según, «La carne flaca»; tercer, «La vuelta de presidio»; quart, estrena a Barcelona de l'emocionant sarsuela melodramàtica ab un acte y 6 quadros escrita sobre'l pensament d'una obra estranjera, per els senysrs Lluró y Costa, música dels mestres A, y C. Vives, nomenada,

El robo de la perla negra

decorat arreglat per el senyor Castells y una nova decoració del mateix escenograf. — La vineuta setmana, estrena de la sarsuela «Yo gallardo y calavera». —En estudi: «Episodios Nacionales».

TEATRE COMIC. — El més fresc de Barcelona, y ab hermós jardí. — Gran Companyia còmic lírica. La millor y més numerosa coneguda fins avui en el paralelo, dirigida per DON LINO RUILOA y el mestre DON RAFEL CABAS. — Dissabte, 13 de juny, reapertura y debut de las populars y aplaudidas tiples, tres germanes Taberner y del notable y popular Pepe Bergés. — Tarda, a les 5, doble: primer, «El Naranjal»; segon, «Los Niños de Tetuan». — Nit, a les nou, doble: primer, debut de Consol Taberner, ab «La Czarina»; segon, debut de Adela y Carme

Taberner y Pepe Bergés

ab «Alma de Dios»; a les onze, especial: primer, La bella lucerito»: per Julia Gomez y Pepe Bergés; segon, «El pollo tejada», per las germanas Taberner, Julia Gomez, Maria Manzano y les senyores Bergés, Espada, Sorillo y tota la demés companyia: tercer, «La Carne Flaca»; per Julia Gomez y Maria Manzano, ballantse una nova «matchicha»: la vinenta setmana, estrena de «La Dama Ro» y «Hasta la vuelta». — Amenissarà'ls intermedis, la brillant banda de Cassadors de Barcelona.

GRAN TEATRE DEL BOSC. — Companyía Matràs-Campos. — Temporada d'estiu. Avui, inauguració: A 2 quarts de 9; primer, «El puñao de rosas», segon, «La gatita blanca»; tercer, «La cuna»; quart, «El estuche de monerias». — Preus per cartells y programes: despatx a Barcelona, Rambla de las flors, n.º 20, confiteria. — Demà, «La Tempestad»; ab el dequt de la primera tiple Carlota Sanfort y el tenor Joan Baldoví. — Aviat estrena de «La Tolette», «Amor Baturro» y «La patria grande»

TEATRE APOLO. — Companyia ONOFRI. — Dissabte, 13!! Dissabte, 13!! — Estrena sensacional: «Los horrores de un claustro».

TEATRE SORIANO.—El més concorregut y popular de Barcelona, preus exageradament económics Avui, el drama mímic, «Sous-Off» d'exit pel la cèlebre troupe Ibañez y Rodriguez. — Exit colossal de les grandioses atraccións cèlebres a Europa y noves a Espanya.— THE 12 DAYTONSON Dodoch, Trewei, RAMDONS BROTHERES. Albert y Sterling.

Cinematógrafs

REIAL CINEMA-NAPOLEÓN. — Avui, grandiós y esplendit programa únic a Barcelona. Continua l'éxit extraordinari de les interessants y exclussives pelícoles d'aquesta casa, «Roma monumental», «Venecia panoràmica», (del natural) y «La institutriz», y de les estrenes «El tio de América», «Fijadores de carteles», «Justo, á tiempo» y demés escullides.

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2, ter.

LA PERMANENT

4 duros y mitg

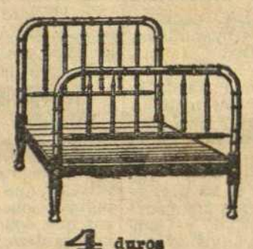

4 duros

2 duros y mitg

3 duros

Gran assortiment en taules de noguera a 4 duros; cadires a 5 duros dotzena; bufets a 10 duros, armaris ab lluna 22 duros, lavabos ab joc a 2 duros; somniers, desde 6 pessetes, y sillerles de respaldo tapissat a 18 duros.

Llits pera sommiers. Amplaria 5 pams

Cortinatges confeccionats a 4 duros, de 2 metres ample per 3'10 alt, ab dos panyos, cenefa, sarreil y abassaderas.

7-Plassa Universitat-7

OUATAPLASME

DEL DOCTOR ED. LANGLEBERT

CURA COMPLETA — EMOLIENTE ASÉPTICO

Su empleo produce excelentes resultados én los casos siguientes:

Abcesos	Peritonitis	Eczemas	Cólicos infantiles
Diviesos	Neuralgia	Erisipelas	Cólicos uterinos
Flemones	Quemaduras	Contusiones	Apendicitis
Antrax	Llagas varicosas	Gota	Reumatismo
Panadizos	Picaduras	Flevitis	Cirugia ocular

Grietas en los peches

Enfermedades de la piel

DE VENTA EN LAS PRINCIPALES FARMACIAS

DEPÓSITO GENERAL Y VENTA AL POR MAYOR EN ESPAÑA:

ALFREDO RIERA É HIJOS (N. R.); Nápoles, 166—BARCELONA

PER ausentarse de Barcelona se venen els mobles. Carrer de Balmes, 13, quart.

Corredor pera bisuteria, que coneixi la plassa. Presentis, Zurbano, 3.

PASTILLES

REUMA
BRONQUITIS
TARROS
MALS DE GORJA
LARINGITIS
GRIPPE
TUBERCULOSI
FARINGITE

DUPEYROUX

EL BARATILLO Compra venda y lloguer de mobles. — Hospital, 125.

POLICURO

Indispensable a totes les families, Colegis, etc. Deu estar en totes les Fábriques, Tallers y llocs sont se treball. Supleix les millors tintures: arnica, aigua fenicada, timolada y demés desinfectants y astrigents

Farmacies: Benessat, Moncada, Bo; Doctor Gran, Rambla les Flors; Sol, Corts, xanfrá Balmes y principals

Drogueries: J. Uriach, Moncada, 20; Viladot, Rba. Catalunya; Rudor y Farés, Pl. Angel, 14; Ferrer, P. de l'Angel.

Contra'ls cops, calgudes, contusions, hemorragies y tota mena de feridas, llaguas, morenes (Hemorroides) Fluixos y demés afeccions.

L'us del Policuro a l'aigua de rentarse o injeccions cura o preserva a les senyores tota afecció dels orguens de la generació Vegis el prospecte

EN UN MINUT

se poden deixar perfectament **blanques les dents** encara que aquestes estiguin molt descuidades, gracies al **Raspall Impregnat.**

Se garanteix que és *inofensiu.* Patentat en 14 diferents paisos.

No és més car que un raspall ordinari pera dents.

Preu: Ptes. 1'-, 1'50, y 2'-

trobantse de venda en les Farmacies, Drogueries, Perfumeries y Bazars que tenen exposat un cartell vermell,

A tot arreu ha obtingut un gran éxit

lo qual está testimoniat per gran nombre de certificats

Cada raspall va ab una bossa tapada y porta al mánec el timbre: RASPALL IMPREGNAT PATENT KRAUSE

A l'engrós: MULLER GERMANS.--Avinyó, 20.--BARCELONA

LES DOCVMENTS DV PROGRÈS

REVUE INTERNATIONALE

Se publica tots els mesos a PARIS LONDRES y BERLIN

Director.—Dr. Rodolphe BRODA

PRINCIPALS COLABORADORS: Prof. LAMPRECHT (Leipzig). — Felix REGNAULT.— H.- R. STOCKMANN (Dublin). — R.- L. OUTHWAITHE (Johannesburg).—C. SAINT-SAENS (de l'Institut).—Abbe NAUDET.—Walter CRANE (Londres).—Emile VANDELVERDE.—Mary L. KATSIN. —Angelo VAZ (Porto).—Paul ADAM.—Emile DURKEIM.—Alfred FOUILLÉE.—Georg SIMMEL.—Franklin H. GIDDINS (New-York).—Maxime GORKI.—Paul GOEHRE (Berlin).—Lester F. WARD (Washington).—Rene WORMS.—Emile BOUTROUX.—M. BAUERGEE (Calcuta).—Hubert LAGARDELLE.—William OUALID (Alger).—Dr. Hermann HASSE (Berlin).—Johs DALOFF (Copenhague).—V. V. BRANDFORD (Londres), etz.

Preus de suscripció

Un número, ptes. 2 — Un any, ptes. 15

Pagament anticipat

Se suscriu en aquesta Administració

Sociedad Farmacéutica Española
Especialitats del Dr. Formiguera

PÍLDORES RESTAURADORES

A base de carbonat manganó ferrós y de pepsina del Dr. FORMIGUERA

Premiades en diferentes Exposicions nacionals y extrangeres
RECOMENADES PER L'ACADEMIA DE CIENCIES MÉDIQUES

Produeixen assombroses curacions en les malalties següents:

Supressiú absoluta de la menstruació.—Desarreglo en la mateixa o sigui tocant a son periode, en quantitat o qualitat.—Menstruació dificil y dolorosa.—Palidesa.—Inapetencia.—Debilitat general.—Debilitat de l'estómac.—Dificultat en la digestió.—Histerisme —Espasmes.—Convulsions y accidents.—Esterilitat.—Hipocoandria.—Sofocació.—Hidropesia.—Escrófules o tumors freds.

Exigir en els frascos y etiquetes el nom del Dr. FORMIGUERA y el títol de SOCIEDAD FARMACÉUTICA ESPAÑOLA.

De venda a totes les bones farmacies drogueries y dipósits d'especifics d'Espanya

OFICINES: — RONDA DE SANT PERE, NÚMERO 4. — BARCELONA

Pera fer PONDRE a les gallines

Medi d'eficacia comprovada — — Donant a les gallines

ELS POLVOS PERA FER PONDRE

S'obtenen resultats immillorables. Se consegueix que ponguin fins durant la temporada de majors freds

100 ous per gallina y per any s'obtenen ab un gasto de 0'10 ptes. per mes

Mobles de A. Dirat

Exposició permanent de dormitoris, menjador a despatxos, salons, etc.
Grans magatzems ab 12 portes: Mendizábal, 30 y Sant Pau, 50, 52 y 54.

Desitjo soci capitalista pera industria de sabó y midó y altres productes químics industrials. Fábrica ben montada y productes acreditats. Administrarà el soci capitalista. Per informes en aquesta Administració de 10 a 12.

COMPRA VENDA Y LLOGUER DE MOBLES
SE MOBLEN PISOS Y TORRES
ECONOMIA VERITAT
97 -- RAMBLA DE CATALUNYA -- 97
Casa Moreno

Pianos y harmoniums de lloguer desde 10 pessetes al mes. Carrer del Bruc, núm. 7 entresol, primer

BOTLLETÍ COMERCIAL

Moviment de Borsa

11 juny de 1908

BORSA DE BARCELONA

COTISACIÓ OFICIAL

	Operacions	Dinar	Papar
Londres 90 dies	00'00	27'83	00'00
Londres xec	28'40	00'00	28'39
Paris xec	13'20	00'00	13'00
Madrid y plasses banc bles a 8 d. v	0'00	0'00	0'00
Fondos públics			
Deute Interior 4 % fmes	83'55	83'55	83'575
Deute Inter. comp. S. A 4 %	84'85	00'000	00'00
Deute Inter. comp. S. B 4 %	84'85	00'00	00'00
Deute Inter. comp. S. C 4 %	84'10	00'00	00'00
Deute Inter. comp. S. D 4 %	83'30	00'00	00'00
Deute Inter. comp. S. E 4 1/2 %	83'10	00'00	00'00
Deute Inter. en dftes. S 4 %	00'00	00'00	00'00
Deute Amortisable c. S. A.	100'50	000'00	000'00
» » c. S. B.	100'50	000'00	000'00
» » c. S. C.	100'30	000'00	000'00
Emprestit municipal 4 1/2 %	99'50	00'00	00'00
Emprestit munic. 1er. maig 1903 y mars 1904 4 1/2	100'25	100'00	000'00
Emprestit munic. 1er. janer y 1er. juliol 1906—Series A, B y C	99'75	99'65	99'85
Obligacions comptat			
F. C. Nord Villalba a S.	000'00	107'25	107'75
F. C. esp. Almansa a Valencia y Tarr gona	107'50	107'50	107'75
F. C. Huesc a Fr ncia y altres línees (4 %)	97'15	97'00	97'25
F. C. y Min s Sant Joan de les Abad (3 %)	00'00	80'50	81'00
F. C Tarr gona Barcelona y Francia. (21[4 %)	57'75	57'65	57'85
cantitats petites	00'00	00'00	00'00
F. d Z. y Orense a Vigo	00'00	53'50	53'75
cantitats petites	00'00	78'25	78'75
F. C. M. a C y O. d'Esp nya	000'00	104'50	108'00
F. C. M. a C. y O. d'Espanya	00'00	94'75	95'25
Comp G de T.	00'00	92'00	93'50
Comp. Bars. Elec.	104'50	104'25	104'75
» »	00'00	93'50	9.'00
Societat G. de Aigues de B.	00'00	00'00	00'00
Comp. Gral. Ts. Fs.	00'00	97'00	97'50
S. gl. . d'Espanya núm. 1 al 108,000	000'00	103'25	103'75
«La Catalana», C. de O. y T.	00'00	000'00	0'00
C. A. «El Tibidabo»	000'00	99'75	100'25
Accions fi de mes			
Banc Hispà-Colonial	00'000	000'00	000'00
Catalana General de Crèdit.	46'85	00'00	00'00
R. C. Medina a Z. O. V.	28'45	28'60	28'70
F. C. N. d'Espanya	75'35	75'10	75'20
» Madrid, Saragossa a Alacant	97'60	97'60	97'70
Accions comptat			
S. G. T., 1 al 3,000 y 4,001 al 7,000 in. 25 p.	000'00	000'00	000'00
C. P. de T. Preferents	000'00	000'00	000'00
Societat Iluminació Espanyola	000'00	000'00	000'00

BORSÍ DE LA TARDE

Informació de la casa Mas Sardà, Rambla del Mitg, 20

	Obre	Tanca
Interior	83'55	83'60
Alacants	97'75	97'40
Norts	75'20	75'00
Orenses	00'00	28'50

CAMBI DE MONEDES

Informació de la casa Mas Sardà, Rambla del Mitg, 20

A fonso	12'00	per 100
Isabel	15'60	» »
Unses	12'60	» »
Or de 4 duros	12'10	» »
Or de 2 y 1 duro	10'60	» »
Dollars	15'70	» »
Francs	12'70	» »
Marcs	138'00	» »
Lliures esterlines	28'15	petas

BORSA DE MADRID

Informació del Corredor reial de comers A. Compte Navarro, Lauria 72.

	Avui	Anterior
Interior fi mes	83'50	00'00
Id. próxim	00'00	00'00
Id. comptat	00'00	00'00
Amortisable 5 %, comptat	000'00	000'00
Accions Banc d'Espanya	000'00	0'00
Com.ª Arrendataria Tabacs	000'00	000'00
Francs	00'00	00'00
Lliures	00'00	00'00

BORSA DE PARIS

Informació del Corredor reial de comers A Compte Navarro, Lauria, 72.

VALORS ESPANYOLS	Avui	Anterior
Exterior 4 per 100	97 05	00'00
Interior 4 per 100 1896	00'00	00'00
Alacants	412'00	000 00
Nords	317'00	000'00
Riu Tinto	16'60	0000'00
VALORS ESTRANGERS		
Rente francesa 3 per 100	00'00	00'00
Id. russa 5 per 100	00'00	00'00
Versement	000'0[0	000'00

Informació de la Societat Catalana General de Crèdit, Fontanella, 1, agencia de l'Aixamplis.

Fransa	Deute perpetu 3 p. 100	95'47 1[2 p.100
Argentina.	4 p. 100 1896 Rescissió	93'00 p.100
Idem	4 p. 100 1900	93'45 p. 100
Brasil	5 p. 100 1898 Funding	106'00 p. 100
Xina	4 p. 100 1895	99'30 p. 100
Idem	5 p. 100 1898	508'50 titol
Egipte	Deute privilegiat 3 1[2 p. 100 1890	98'97 1[2 p.100
Italia	3 3[4 p. 100	104'25 p.100
Japó	4 p. 100 1905	90'75 p. 100
Marroc	5 p. 100 1904	519'00 titol
Mègic	4 p. 100 1904	94'90 p. 100
Russia	4 p. 100 1889	97'50 p. 100
Idem	5 p. 100 1906	98'65 p. 100
Suissa	4 p. 100 Ferrocarrils de l'Estat	105'50 p. 100
Idem	3 p. 100 1903	95'30 p. 100
Turquia	4 p. 100	96'75 p. 100

BORSA DE LONDRES

Informació de la Societat Catalana General de Crèdit, Fontanella, 1, agencia de l'Aixamplis.

Consolidat anglès.	2 1[2 p. 100	88'1[8 p. 100
Alemanya	3 p. 100 Imperi.	83'00 p. 100
Argentina	3 1[2 p. 100	95'50 p. 100
Idem	4 p. 100 Resc'ss.	92'00 p. 100
Brasil	5 p. 100 Fundin.	105'00 p. 100
Idem	4 p. 100 1889	84'50 p. 100
Idem	5 p. 100 1903	96'50 p. 100
Xina	4 1[2 p. 100 1893	99'50 p. 100
Japó	4 1[2 p. 100 1.ª s.	93'00 p. 100
Idem	4 1[2 p. 100 2.ª »	93'00 p. 100
Idem	4 p. 100 1905	81'50 p. 100
Idem	5 p. 100 1907	99'00 p. 100
Russia	4 p. 0[0 1889 1.ª s	83'00 p. 100
Idem	5 p. 100 1906	97'00 p. 100
Uruguai	3 1[2 p. 100	95'50 p. 100
Idem	5 p. 100 1896	90'00 p. 100
Venezuela	3 p. 100	49'00 p. 100

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del "Centre Algodonero de Barcelona", Liverpool 11 juny

	Anterior Tanca	Anterior Obre	Avui 12'15	Avui Tanca
Disponible	6'40	0 00	6'58	0'00
Juliol-Agost	5 73	5'80	5'87	5' 1
Agost-Setembre	5'55	5'57	0'00	5'58
Setembre-Octubre	5'28	5 30	0'00	5,41
Octubre-Novembre	5'15	5'17	5'22	5'18
Janer-Febrer	5'01	5'06	5 07	5'08

Vendes.—00 000 b les contra 0,000 al any pasat.

Alexandria 11 juny

	Anterior Obri	Anterior	Avui Obre	
Juliol	15 1[32		15 1:16	
Novembre	15 17[32		15 9,16	

Ferm

Nova York 11 juny	Anterior Tancà	Anterior Obre	Avui 2-u Tel.
Dia	11'40	0'00	00'00
Jul.	10'11	10'18	10'10
Ag.	9 93	9 98	0'00
Oct.	9'43	9'46	9'44
Des.	9'29	0 00	0'00
Jan.	9 25	9'28	9'25
Mars	9'23	0'00	0'00

Sostingut.

Nova Orleans 11 juny	Anterior Tancà	Avui Obre
Disponib	11'1[2	'00
Juliol	11 20	11'30
Agost	10 70	00'0
Octubre.	9'56	9'57
Desembre	9 39	0'00
Janer	9 42	

Sostingut.

Arribades als ports dels Estats Units. — 13,000 bales contra 6,000 al m teix dia de l'any passat.

CAFÈS Y SUCRES

Informació de la casa E Gaussert, Princesa, 54

Sostingut.

El Havre 11 juny Café (good average)	Obre	Tanca
Juliol	41'50	41'25
Setembre	41'25	41'00
Desembre	40'75	40'50
Mars	40'50	40'25

Sostingut.

Nova-York 11 juny Café (Tipu núm. 7)	Obre	Tanca
Juliol	0'00	6'00
Setembre	0'00	0'00
Desembre	o'oo	6'00
Mars	0'00	6 00

Sostingut.

Hamburg 11 juny

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Juny	22'50	00'00
Agost	22'95	00'00
Octubre-Desembre	20'70	00'00
Janer-Mars	20'85	00'00
Maig	0'00	00'00

Sostingut.

París 11 juny

Sucre (núm. 3)	Obre	Tanca
Abril	00 00	00'00
Juny	31'37	31'37
Juliol-Ag.	31'62	31'62
4 Octubre.	30'00	30'00

Calma

Londres 11 juny

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Agost	11 5 3[4	11[51[2
Oct. Dbre	10[4	10,3 3[4

Sostingut.

METALLS

Informació de la casa Thomas Morrisson and C.ª, Plaça Palau 16, Bilbao y Huelva

Londres 10 juny

		Llin.	Shel.	Pen.
COURE	Standard	58	15	0
»	Id. 3 mesos	59	5	0
»	Best Selected	63	00	0
ESTANY	G. M.	129	15	0
»	Id. 3 mesos	129	0	0
»	Inglés	129	10	0
PLOM	Espanyol	12	12	6
FERRO	Escocés		56	0
»	Middlesbro		51	00
»	Hematites	00	59	3
ACCIONS	Riu Tinto	65	5	0
»	Tharsis	6	2	6
EXTERior	Esp nyol	95	15	0
PLATA		00	24	1[2
CAMBIA 3 M/F		00	00	00
REGUL D'ANTIMONI		00	36	00

MERCAT DE GRANS

Arrribades pels molls y estacions el dia 10 de juny de 1908:

Nord. 38 vagons blat, 4 farina, o besses y 1 ordi.
Fransa. 5 vagons blat, 4 farina, 3 civada y o sègol.

OLIS D'OLIVA

Informació de la casa J. Regàs:

Dia 11 juny

Andalús, de 22 ojo a 23 ojo; Urgell, de 26 a 29; Ribera d'Ebre, de 25 a 27; Aragó, de 30 a 32 1[2.
Preus per duros la cárrega de 115 kilograms fora consums:
Arribades pels molls y estacions el dia 10.
Estació del Bogatell, 60 cárregues.
Olis refinats en caixes de 6 cantis de 4 litres.—Regàs Extra verge, a 7'50 pessetes cada canti; Id. superfi, a 6'50 id. id. id.; La Trompeta, a 5'50 id. id. id.

MERCATS DE SUBSISTENCIES

Aont no hi ha indicació de mesura, s'entén que s'ha de comptar per lliures: 400 grams

BACALLÀ: Sec, de 55'75 a o'oo; remullat, de 40'60 a o'oo pessetes.
BOLETS: Rovellons, a o'oo; rossinyols, a o'oo; muixarnons, de o'oo a o'oo pessetes.

CARNS

BOU O VACA: Filet, 2; de primera, sense os, 1'20; ab os, o'70; de segona, sense os, de o'90 a 1'10; de segona, ab os, o'60; argena, sense os, de o'oo a o'oo; ab os, de o,oo a o'oo pessetes.
BADELLA: Filet, 2'00; de primera, sense os, 1'20; de primera, ab os, o'70; de segona, sense os, 1'10; de segona, ab os, o'50 pessetes.
MOLTO: Costelles, 1'00; primera, o'80; segona, o'70 pessetes.
ANYELL: Indistintament, o'90; costelles, 1'40; cuixa, 1'00; córpora, o'60 pessetes.
CABRIT: Indistintament, 1'00; costelles, 1'75; cuixa. 1'25; córpora, o'60 pessetes.
OVELLA: o'60 a o'70 pessetes.
CABRA O CRESTAT: o'60 pessetes.
PORC: Llomillo, 1'30; magra, 1'10; butifarra catalana, 2'50; blanca, de 1'00 a 1'50; negra, de o'80 a 1'00; salsitxa, 1,00; pernil, 2'00 ossos salats, de o'50 a o'60; llart blanc, 1'00; de la caldera, o'70; segí, de o'80 a 1'00: cansalada, de o'80 a 1'00 pessetes.
MENUTS: de bou o de badella, primera, de o'50 a o'80; segona, de o'25 a o'40; de moltó, de o'25 a o'40; pessetes.
CASSA: (per unitats) llebra, de o'00 a o'00; conill, de o'00 a o'00; perdiu, de o'00 a o'00; guatlla, de o'00 a o'00; tort, de o'00 a o'00; aucellets (dotzena), de o'00 a o'00.
CARGOLS: (Dotzena), de o'05 a o'00 pessetes.

PESCATERIA

Llus del Cantàbric, de o'00 a o'50; id. del bou, de o'00 a o'70; id. palange, de 1'00 a 1'75; molls, de o'80 a 1 00; llenguado, de 1'00 a 2'25; nero, a o'00; pelaies, a o'70; besugo, a o'40; congres, de 1'00 a 1'50; tunyina, de o'80 a o'00; bonito, a o'00; rap, de o'00 a o'80; anguila, a o'00; mòllares, a 1'00; rajada, a o'35; daurada, de o'00 a o'00; llobarros, de o'00 a o'00; sardina, a o'60; llagosta, a 2'00; llagostins, a 3'00; calamarsos, de o'00 a 1'25; sipies, a 1'00; pops, de o'00 a o'35; ostres (dotzena), de o'00 a o'00; petxines (dotzena), de o'05 a o'10; musclos (dotzena), de o'10 a o'20; barats, a o'40; surell, a o'20.

VIRAM

Pollastre, un, de 2'50 a 5'00; la lliura, de 1'50 a o'00; gallina, una, de 4'50 a 8'00; conill, un, de 1'75 a 2'50; la lliura, de 1'10 a o'00; ànec, un. de 2'50 a 4'00; la lliura, de 1'25 a o'00; colom, un, de 1'00 a 2'00.

Moviment del port

10 juny.

NAUS ARRIBADES

De Torrevieja, 2 dies, pailebot Villa de Arenys, de 81 tonelades, capitá Guasch, ab sal.

De Amberes y escales, 12 dies, vapor Pelayo, de 1,008 tonelades, capitá Verdaguer, ab efectes.

De Sóller, 10 hores, vapor Villa de Sóller, de 190 tonelades, capitá Picornell, ab efectes a l'orde y 16 passatgers.

De Denia, 24 hores, vapor Numancia, de 268 tonelades, capitá Cabot, ab lastre.

De Liverpool y escales, 12 dies, vapor Paulina, de 960 tonelades, capitá Girarda, ab cárrega general.

De Valencia, 20 hores, vapor Canalejas, de 936 tonelades, capitá García, ab efectes y 183 passatgers.

De arMsella, 20 hores, vapor Aragón, de 1,028 tonelades, capitá Lanuza, ab efectes y 11 passatgers.

Vapors de la casa Mac-Andrews:

«Gravina», sortí'l 10 cap a Londres y Hamburg.

«Almagro», sortí'l 11 cap a Longres y Amberes.

«Herrera», sortí de Coruña'l 10 cap a Villagarcía.

«Bravo», arribá a Sevilla'l 10.

«Fortuny», arribá a Santander el 10.

«Campeador», sortí de Cartagena'l 10 directament cap a Hamburg.

«Balba», sortirá d'Amebres el 17 directament cap a Barcelona.

«Pelayo», arribá a Barcelona'l 10 de Amberes.

«Luque», sortí'l 9 cap a Bristol y Liverpool.

«Arana», sortí de Penarth el 10 cap a Barcelona.

«Juan Cuninngham», arribá a Lisboa'l 11; sortirá'l 12 cap a Londres.

«Alvarado», sortirá'l 11 cap a Santander.

«Goya, carregant en Hamburg cap al Mediterrani.

«Pinzón», «Solís», carregant cap a Bilbao.

OBSERVACIONS ATMOSFÉRIQUES

L'Observatori Meteorológic de l'Universitat anotá ahir els següents datos:

Hores de observació	Barómetre nivell mar	Temperat a l'ombra	Direcció del vent	Humitat relativa	Classe de núvols	Quantitat de núvols
9 m.	768'25	24'0	S.	60	C	0' 1
3 t.	767'06	25'0		52	K.	0'0

En les 24 hores	TEMPERATURA Máxima		TEMPERATURA Mínima		Velocit. del vent	Aigua evaporada	Plujа en milim.
	Sol	33'3	Omb	15'6	328	4'23	0'00
	Omb.	26'0	Refl.	12'9			

Sortida del sol: 4'17 m.—Posta 7'24
Sortida de la lluna: 6'25 m.—Posta: 4'56 m.—Máx. 0'0 —Mín 00'0.

F. MAS SARDA Y FILLS

RAMBLA DEL CENTRE, 20.-BARCELONA

Negociem el cupó del Deute 4 % Interior, venciment 1 juliol